

SPEIDERNES MAGASIN

DECEMBER
1925

Spejdere!

Naar I har et META-Apparat og det tørre, ufarlige META-Brændstof i Rygsækken, da kan I under alle Forhold faa varm Mad og en varm Drik.

H u s k derfor, at det første, som I skriver paa jeres Ønskeseddel til Jul, skal være et META-Apparat og META-Brændstof.

Demonstreres hos nedenstaaende Firmaer:

Carl Lønberg, Gothersgade 115.
A/S Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15.
Spejder-Depotet, Studiestræde 30.

Isenkrammer A. Th. Langermann, St. Torv 14,
Aarhus.
Spejder-Munderings Magasinet, Landemærket 3.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 15858

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Verniær.

L. L. KAARILL
København K.

Pilestræde 51, 1. Sal.

Tlf. Central 6704.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

NUMMER 3

DECEMBER 1925

10. AARGANG

Julens Præmie Opgave

Med dette pragtfulde Billede af en ung Indianerhøvding sender vor gamle Landsmand og Ven, Harold Stein, de danske Spejdere en Hilsen og indbyder dem til en lille

KONKURRENCE

Den er ikke vanskelig. Enhver af jer kan være med — og bør være med.

Opgaven bestaar i at besvare følgende tre Spørgsmaal:

- 1) Hvorfor er du Spejder?
- 2) Hvilke af dine Spejdervirk-somheder synes du bedst om?
- 3) Hvad er den bedste Oplevelse, du har haft som Spejder?

Kun Drengene under 17 Aar kan deltage.

I maa svare langt eller kort, som I selv vil, — og den bedste Besvarelse belønnes med en

pragtfuld Præmie,

som Harold Stein har udsat. Endnu hemmeligholder han, hvori den bestaar, men den bliver jo nok værd at eje!

Løsninger, der skal underskrives med **Navn, Alder, Trop og Adresse**, skal indsendes til Redaktionen **inden 1. Januar** (Konvolutten mærkes med „Julens Opgave“).

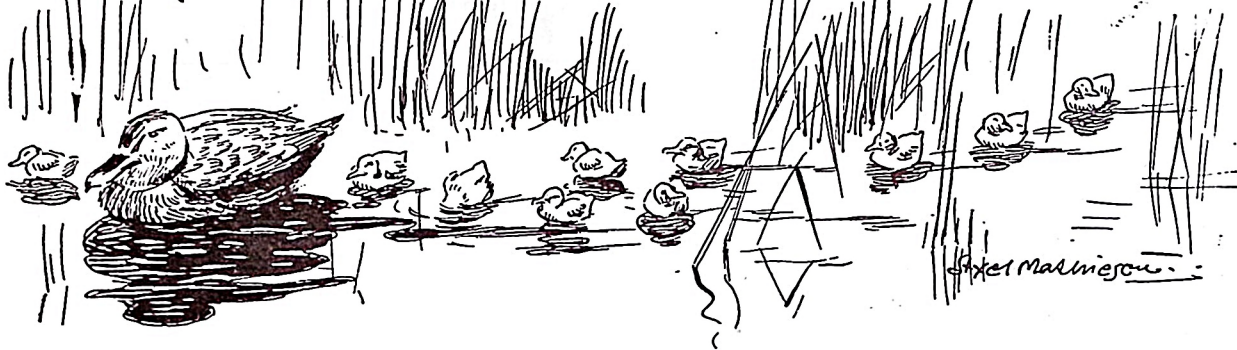
Hvem vinder Har. Steins Præmie?

Ung Høvding.

"RABBE"

FORTÆLLING AF LEKTOR LAURITZEN

Hofjægermesteren havde i sin Park en lille Sø, som almindelig kaldtes Hofjægermesteren havde i sin Park en lille Sø, som almindelig kaldtes „Parkspøen“, for at skelne den fra de to andre, der hørte til Godset, Maglesø og Lillesø. Parkspøen havde dejlige Rørkanter, men ikke mange Siv, et Bevis paa, at Vandet var ret dybt, og at Bunden var ret fast. Der var ogsaa nogen Bevægelse, fordi en Kilde havde sit Udlob i Spøen, medens der fra den anden Ende gik en lille Bæk til Maglesø. Der maatte egentlig være god Lejlighed for Graaænder, og af og til slog ogsaa nogle sig ned der for en kort Tid, for dog snart efter at trække over til de andre Søer. Nu havde Hofjægermesterinden imidlertid faaet en Idé! Hun vilde lade en tam Aand udruge nogle Graaandæg og paa den Maade skabe en fast Stamme. „Det nytter ikke noget, Augusta!“ sagde Hr. Gemalen. „De flyver fra dig en skønne Dag. „King“ jager dem ogsaa.“

„King“ var en god Jagthund, og Andejagt var noget af hans kæreste. Men Fru Augusta gav ikke tabt. Gartner Hansens var hendes trofaste Hjelper. Æggene blev samlede, „Bine“, en honnet gammel And, som var liggesyg, blev anbragt paa Æggene, og en skønne Dag svømmede der 10 nydelige Ællinger paa Parkspøens Vover.

„De flyver bort og bliver skudt paa Andejagten,“ sagde Hofjægermesteren og rystede paa Hovedet.

„Men det kan du jo forbyde, Fredrik!“ svarede Fruen. „Jeg skal sige dig, Hansen vil mærke Ællingerne med en Ring om Benet.“

„Jeg kan da ikke forlange, Folk først skal fange Ænderne for at se, om de er mærkede. Hvad tror du, din Broder, Kontorchefen, vil sige til den Ordre, naar han kommer her til Andejagt?“

Alligevel var det godt at mærke paa Hofjægermesteren, at han gerne vilde holde Haanden over de smaa. „King“ maatte ligefrem gaa i Lære paany, for at han kunde lade Ællingerne i Fred. Han maatte ligge ved Broen, hvor de blev fodrede, Timer i Træk for at blive fortrolig med dette ny og ubegribelige. Han snøftede og pustede og var hvert Øjeblik paa Spring; men tilsidst forstod han det hele. Der var navnlig en lille Aand, som blev saa tam, at den aad af Fru Augustas Haand, medens King saa til. Den kaldte Fruen for „Rabbe“, og King gned sig forstandigt over Snuden, naar det hed sig: „King skal være god ved Rabbe“. Hvad angaar Plejemoder Bine, saa var hun ikke helt fornøjet med, at Børnene aldrig vilde i Land og vralte om som „rigtige“ Ænder. Rent galt blev det, da de begyndte at flagre hen over Vandfladen. Den Dag blev Bine vred og gik tilbage til Andegaarden.

En skønne Dag svang de unge Ænder sig over Trætoppene, og saa gik Hofjægermesterens Spaadom i Opfyldelse, i hvert Fald dens første Del. Flok-

ken gik nemlig ned i Maglesø og blandede sig med Frænderne der. Nu skulde de altsaa til at finde Føden selv og skulde lære at vogte sig for alle Slags Farer. Der var meget at opleve.

Maglesø var god nok paa sin Vis. Den ydede fortræffeligt Skjul. Men Føden var der ikke særlig rigeligt med. Saa var Lillesø ganske anderledes lækker. Til Gengæld var den for aaben til at opholde sig i om Dagen. Derfor fløj Ænderne fra Maglesø til Lillesø hver Aften, naar det var ved at blive mørkt, og omvendt hver Morgen, naar det var ved at blive lyst. Dette Andetræk var naturligvis noget, som Egnens Jægersmænd gerne vilde benytte. De sad paa Engen imellem de to Søer, gravede ned i Huller, og plaffede løs. Her havde Rabbe en mærkelig Hændelse en Aftenstund. Paa Engen tæt ved Lillesø var en lille Jordhøj med et Par Træer, og i det ene af disse var en Dreng krøbet op for at følge Begivenhederne. Nu var Ænderne imidlertid blevet forsigtige ved den megen Skydning og kom først, da det var helt mørkt. Efterhaanden som de nærmede sig Lillesø, fløj de lavere for tilsidst, naar de var over Vandet, at falde ned i dette med et Plask. Rabbe var jo endnu noget uerfaren, og ved en ubehændig Manøvre kom hun for nær til Træet og ligé i Hovedet paa Drengen. Han hylede, og hun faldt og laa et Øjeblik ganske bedøvet i det vaade Græs. Men der var ingen Hunde i Nærheden; og inden Drengen kom ned

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

og fik tænkt sig om, var hun paa Vin-
gerne igen.

Hofjægermesteren havde naturligvis
godt hørt Skydningen om Aftenen og
ærgret sig. Men Engen var ikke hans.
Den var for Slægtled siden solgt til en
Nabo, en Gaardejer, og hver Gang Hof-
jægermesteren beklagede sig, svarede
Gaardejeren, at „de Par Ænder kunde
da ikke spille nogen Rolle for saadan en
Mand som Hofjægermesteren.“ Man
vil jo gerne have Fred med sine Naboer,
saa Hofjægermesteren havde aldrig for-
søgt paa at tage Revanche. Men i Aar
stillede det sig lidt anderledes. Det var
Fru Augustas Ænder, som de naturlig-
vis nu plaffede ned, tænkte Hofjæger-
mesteren, og det var dog baade Synd og
Skam.

Der gik en Rende fra Maglesø til Lil-
lesø med Stibord ved begge Ender. Nu
blev der i al Stilhed pillet lidt ved Mag-
lesøns Stibord. Følgen var, at Vandet,
som netop i Aar var særlig højt, strøm-
mede ud over Engen og fyldte Skyde-
hullerne. Aftenen efter var der kun to
Jægere, som holdt Stand nede paa En-
gen. Aftenen derpaa maatte ogsaa de
fortrække. Saa klagede Gaardejeren
over, at hans Græs blev ødelagt. Hof-
jægermesteren svarede, at „det Læs
groft Hø vel ikke spillede nogen Rolle
for en Mand som Gaardejeren,“ men
for Resten skulde Vandet blive stand-
set hurtigst muligt. Desværre var Sti-
bordet ved Lillesø rustet fast, saa det
vilde tage lidt Tid at faa det trukket,
saa Engen kunde blive tør.

Imidlertid maatte jo Andejagten hol-
des. Hofjægermesteren havde trukket
det ud; men Svogeren, Kontorchefen,
pressede paa, saa der var ingen Vej
udenom. Kontorchefen var en vældig
Jæger for Herren, som førte nøjagtig
Journal over alt det Vildt, han nedlag-
de — saadan var han vant til det med
„Sagerne“ fra Kontoret. Han medførte
egen Hund, en stor dansk Jagthund,
som bar det straalende Navn „Monark“.
Den var lidt voldsom, men ellers god
nok.

Dagen kom altsaa, Morddagen, da
Kontorchefen og Forpagteren med Mo-
nark blev roede ud paa Maglesø i den
ene Baad, medens Hofjægermesteren og
Forstkandidaten med King i den anden
Baad høfligt holdt sig bagved i nogen
Afstand. Der var godt med Ænder, og
den første Baad fik ogsaa nogle gode

Skud. Men nu blev Monark for ivrig.
Han fo'r omkring i Vandet ganske
ustyrlig, og Følgen blev, at Andeflok-
ken, som i Forvejen ved Aftenskydnin-
gen var bleven sky, pludselig rejste sig
over hele Søen og forsvandt over i Lille-
sø. Man maatte altsaa følge efter. I
Lillesø var dog kun een Baad. I den
gik Kontorchefen og Forpagteren, den-

Tegninger af Axel Mathiesen.

ne Gang med den forsigtige King. Hof-
jægermesteren og Forstkandidaten fulg-
te Baaden langs Bredden. De fik en
Del gode Tilbud, men benyttede dem
mærkværdig nok slet ikke. De var dog
ellers begge to gode Skytter. I Baaden
blev der derimod skudt, saa det kunde
forslaa, men gerne paa for langt Hold.
Og saa var der King. Hvad gik der
dog af Hunden? Den vilde knapt ap-
portere en nyskudt And, og den gik
ligefrem modvillig paa de levende. Sa-
gen var den, at King havde faaet Fært
af sine Venner fra Parkspøen. Den
standsede lige foran Rabbe, som saa
den forskræmt ind i Øjnene. Saa vend-
te King stille om og svømmede i Land,
medens Rabbe blev liggende som for-
stenet i en lille Rørklump.

Jagten havde ikke givet det forven-
tede Udbytte. Hofjægermesteren og
Forstkandidaten smilede forstaaende til
hinanden. Kontorchefen brummede. Der
maatte en ekstrafrin Vin frem ved Mid-
dagen for at bringe ham i Humør igen.
Næste Morgen bragte imidlertid en ny
Overraskelse.

Da Mørket faldt paa, var Rabbe med
en lille Flok Ænder endnu i Lillesø, og
der blev de Natten over. Ved Dag gry
svang de sig atter opad. Men nu havde
Rabbe faaet nok af at opholde sig i
Udenværkerne. Der var under Ræds-
lerne den forrige Dag vaagnet en stærk
Hjemlængsel hos den. Den satte Kur-
sen mod Parkspøen, og de andre fulgte
uvilkaarligt med. Da saa Kontorchefen
ved Frokosttid kom ud i Parken, laa der
5 Graaender og svømmede nok saa fri-
modigt omkring i Søen. Fru Augusta
kendte straks sin Yndling igen og sagde
til Broderen: „Synes du nu alligevel
ikke, at de levende Ænder er smukkere
at se paa end de døde?“ Kontorchefen
svarede ikke. Han folte det, som om
der var kommet Kludder i Regnskabet,
for under hvilken Rubrik i Fortegnel-
sen skulde nu disse 5 føres ind? Da
han om Eftermiddagen atter tog ind til
sit Kontor i Centraladministrationen,
kredsede hans Tanker stadig om dette,
at de Provinsfolk altid havde saa travlt
med at forstyrre det, som „de derinde“
nu engang havde ordnet saa godt alt-
sammen — til Landets Bedste naturlig-
vis.

Men Aaret efter blev Rabbe Stam-
moder til Parkspøens faste Bestand af
Graaender.

I TELT PAA NORGES HØJE FJÆLDE!

AF HARALD ØSTBERG

En af de mest kendte og dygtigste Førere inden for „Frivilligt Dreng-Forbund“, Kredsfører Harald Østberg, fortæller nedenfor om en pragtfuld og spændende Tur, han har foretaget ved Vintertid i Norges Fjælde. Østbergs Navn er ikke ukendt for „Spejdernes Magasin“s Læsere. Gennem flere Aar har vi nydt godt af hans Pen her i Bladet — og vi ved, de lønner sig at lytte, naar han fortæller.

Vi var startet ved Vintertid for at gaa tværs over Norge fra Oslo til Bergen, og det havde ikke skortet paa Formaninger og dyre Advarsler, men vi havde overhørt dem. Og kommet vel derop i Fjældene fortrød vi heller ikke, at vi ikke havde hørt efter de vise, — vi havde set, at det kan lade sig gøre at bo i Sneen Nat efter Nat i det lille Telt, som i Aarenes Løb har tjent os som Bolig de utroligste Steder Skandinavien over.

Vist var der Sne, som de havde sagt, de kloge, selv om man skulde ikke have tænkt det for Sommervejret, det var nede i Oslo, — Sne var der, saa vi vadede til midt paa Livet oppe i Skovene, hvor vi havde vore Lejrpladser, — men det værner man sig til.

— Men saa kom en skønne Dag, som vi netop havde haft det saa herligt — Regnen. Det begyndte en Nat ifjældet, ganske vist ikke med Regn, men med en meget alvorlig Haglbyge —. Det var slemt nok — Omtrent som at være paa Andejagt — og vel at mærke selv være And! Haglene sved og bed i Suler, da jeg var ude i Frostnatten i bar Skjorte for at gøre Stormbardunerne fast, — men om Morgen var Haglene blevet til Regn, Frosten til Tø, — og saa siger jeg Tak for et Sja, — det lader sig ikke beskrive! — Det var derfor vi flygtede! Vi regnede nemlig ud, at hvis vi i en Fart tog videre ad Bergensbane-Ruten, blot 6 Mil, saa vilde vi være saa højt oppe i Fjældet, at det Nedbør, der kom, maatte være Sne; Regn, tænkte vi ikke, kunde falde deroppe paa den Tid af Aaret, — men, ak, hvor det regnede ivik!

— Næste Dag flygtede vi højere op,

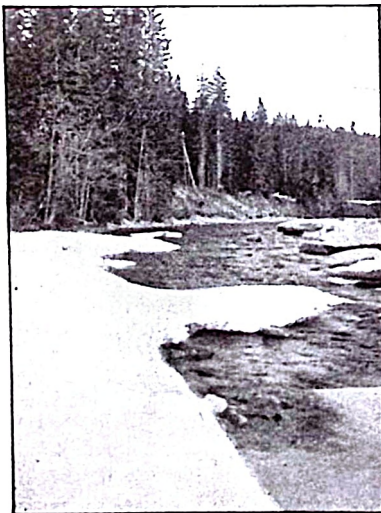
idet vi fiffigt regnede ud, at Grunden til vor Ulykke var den, at vi ikke var højt nok oppe. 4 Mil videre med Toget, og saa en lille March førte os til Og det er egentlig om Fjældturen der, jeg vilde fortælle.

Fra Broen, der fører over Elven øst-vest langs Jernbanen stod vi og stirrede paa to vældige Fjælde.

Det ene vendte sin Skraaning mod Syd, følgelig var det meste af Sneen smeltet (deroppe regnede det nemlig ogsaa!!!), det andet vendte sin Side mod Nord — det var islagt og snedækt, og selv om det havde været spændende at agere Polarfarer, valgte vi dog det med de tøde Sider i Haab om at finde et Sted, hvor Snevandet ikke fossede for

stærkt. Vi fandt et saadant Sted, ude paa Fjældensiden, blot en lille Afsats saa stor som Spisestuen i et Grossererhjem, men var Størrelsen ikke nævneværdig, var til Gengæld Højden temmelig upaa-klagelig, ikke mindst naar tages i Betragtning, at Vejen derop var en smal Fjældsti udenpaa Fjældet (det var om at komme hjem, inden Mørket faldt paa i Begyndelsen!). Fjæld i Ryggen — Fjæld paa begge Sider, en hel hyggelig Stue — uden Loft, og den 4de Væg et eneste stort Vindue med Udsigt ud over Hallingskarvet, og dybt nede fossede Elven med vældig Larm. Teltet var surret til Granstammer, da Fjældet manglede Jord, — men Brænde, dejligt knastørt Birkebrænde var der rigeligt af — herlige Aftener ved Lejrilden, og hvad har de tænkt nede i Bygderne, — det stod stille for dem, da jeg en Dag fortalte en Bygd-Slagter, at vi boede deroppe paa Fjældafsatsen, mens han vejede Pølserne af.

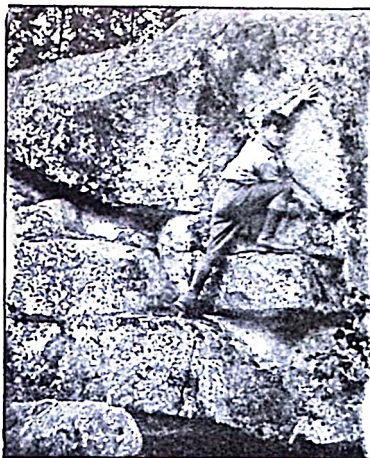
En Aften fik jeg Tandpine (— ved I, hvad det er??) — og laa og vred mig i Soveposen; — jeg var nogenlunde sikker paa, at det ikke blev til Blund i Øjnene den Nat, hvis jeg ikke fik gjort noget ved den modbydelige hule Krabat! Men jeg havde ingen Medikamenter, blot jeg havde haft en lille Tøt Vat! — Saa var det, jeg kom i Tanke om Gymnastikskoene. — „Ligge paa med om Natte-Gymnastikskoene“ — som jeg havde købt samme Dag af Instruktøren, fordi jeg frøs om Tærne i Nattekulden. — De havde været for store til ham, derfor havde han lagt Vat i Næserne, — mig var de for smaa til — saa væk med Vattet da! Ud over Fjældensiden! — Men det var undervejs ned blæst ind paa

„Nu tøer de norske Elve —“.

Stien op til „Stuen“. Langt nede havde jeg set det ligge ved en lille Ungbirk, der stod i en Klat Jord og rakte sig ud over Fjældsidens. Da jeg før kom op ad Stien med en Spand Vand i den ene Haand og en Pose Kartofler i den anden, tabte jeg netop Spanden der, fordi jeg snublede (det skal man ellers ikke saadanne Steder!) Men da saa' jeg Vattet første Gang; da jeg kom op igen efter at have været nede ved Fjældets Fod for at hente den nu lidt bulede Spand og kom til samme Sted, saa jeg atter Vattet, og tænkte med Bitterhed paa, at her havde jeg allerede været een Gang før med den Spand og de Kartofler.

— Nu saa jeg, liggende i Soveposen med grufuld Tandpine, Vattet, der i sig

Tungen lige i Munden!

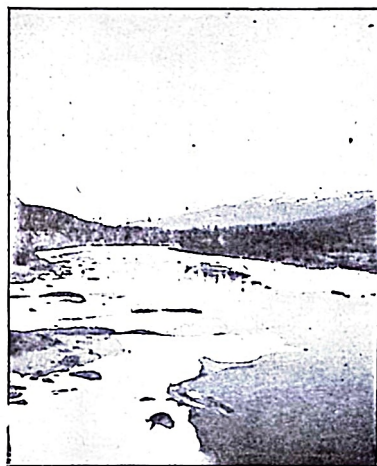
jeg „til min Skræk“, at Tandpinen var gaaet over, — hvorefter jeg lagde Vattet, hvor jeg havde taget det, — og nøjedes med at føre med op Mindet om en usædvanlig Klatring ved Nat i et af Norges stejleste Fjælde.

Næste Dag foretog vi en Ekskursion til Fjældet paa den anden Side, — dets snedækte Tinder havde lokket og kaldt i flere Dage!

Det var en alvorlig Opstigning ad spejlglatte, frosthaarde Sider, men Skraaningerne var bevokset med Græner, underernærede, saa de hverken havde Højde eller Drøjde, men mest lignede Juletræer, som de ser ud, lige før Skraldemanden faar dem Gte Juledags Morgen. Men i deres Lidenhed var de en god Hjælp under Opstigningen. —

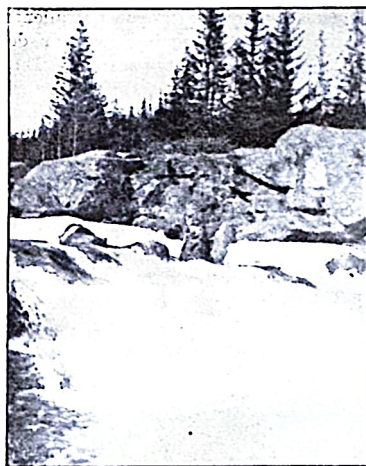
Men meget mere under Nedstigningen!

For da vi efter lang Tids Forløb naaede op og en Stund havde nydt en betagende Udsigt (ogsaa ind ad vore egne „Vinnervæ“ derovre i „Sydfjældet“), blev vi klar over, at Nedstigningen vilde tage en Ugestid eller to, saa glat det forbigstredes Fjæld var. — Var Opstigningen streng, vilde Nedklatringen blive værre og mere langvarig, det havde vi Erfaring for; — saa var det, Instruktøren fandt paa Raad. Hvad om vi, i Stedet for at passe paa i flere Timer, at vi ikke skred ud paa Fødderne, tværtom besluttede at ville glide! Endogsaa hele Vejen. Saa satte han sig paa Hug og kørte paa Støvlesaalene, og fangede et Grantræ, naar Farten trængte til at reguleres. Og da der var et Par van-

Parti ved Krøderen.

bar Chansen for at give Lindring og Søvnl! Skulde jeg vove? Og hvad gør man ikke for at standse sin Tandpine! Ud i Mørket, forsigtigt famler man sig Vej ud paa Stien, suger sig som en Igle fast til Fjældsidens og glider ned, for ¼ Time senere triumferende at bje sig ned over Vattet, der ganske vist var lidt „brudt“, men hvad gør man ikke for sin Tandpine. Naa — Opturen var mere dramatisk, engang troede jeg, at jeg havde passeret Afsatsen og var kommet for højt op, saa blev jeg ved at stige op og ned — op og ned, til Instruktøren pludselig tændte sin Projektør deroppe, saa vidste jeg, at jeg var langt nede endnu, helt nede, hvor jeg havde fundet Vattet; — da opdagede

Niagara en miniature!

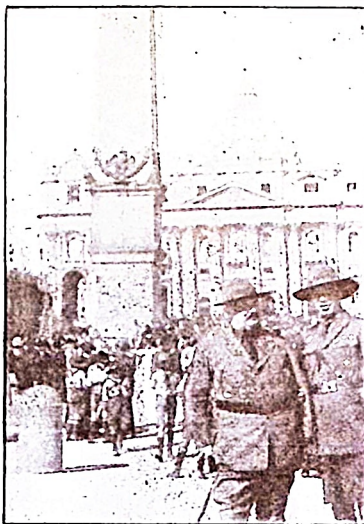

Ostberg.

skelige Passager paa Nedvejen, som vi skulde hjælpe hinanden over, maatte jeg jo følge med. Men prøv I at blive til Aars og blive præsenteret for den Sport. — Selvfølgelig kunde jeg ikke holde Balancen, og nu var Knud allerede langt nede, saa maatte jeg gribe til en skrækelig Udvej! Jeg satte mig paa Halen! Saa har man Balance, ikke mindst, naar man bruger begge Hænder til Styrestænger. Men Halen var vaad — og Hænderne blodige, da jeg igen sad ovre i „Stuen“ paa „Sydfjældet“. — Men hvad gør det? Vaad Hale havde jeg tit som ganske lille, — og blodige Hænder!? Ja, det tager jeg gerne hundrede Gange endnu, hvis jeg til Gengæld faar Lov at klavre i Norges snedækte Fjælde!

SPEJDERNES TIL

Den 1. Septbr. d. A. startede jeg for Rom for at overvære det internationale katolske Spejder-Pilgrims-tog i Anledning af Jubelaaret, som den katolske Kirke fejrer i Aar. Jeg rejste lige „durch“ til Rom paa 2½ Døgn og traf dernede efter Aftale min gamle Ven, „Papa“ Teuber, den elskelige og meget populære østrigske Chef. Efter Indbydelse fra det italienske Spejderkorps var der i Dage 3.—7. Septbr. samlet i Rom Spejdere fra en Række forskellige Lande, vel ialt ca. 8000, som ved Korpsets Hjælp var indkvarteret i store Skoler i Byen. Foruden Italienerne selv, der naturligvis langt var den overvejende Del, deltog ca. 900 Englændere, 300 Belgiere, 500 Fransk-mænd, 100 Schweizere, 30 Portugisere, 8 Ungarere, 50 fra Palæstina (med hvide Beduinkapper paa Hovedet) og en Dansk, — foruden Undertegnede, der som Protestant deltog uofficielt. Den danske Spejder, som repræsenterede vor Hertug Knuds Division, var Knud Ballin, der f. T. studerer paa en Præsteskole i Innsbruck. Det var ikke blide Ord, Papa Teuber havde om sine Landsmænds Energi, fordi de ikke havde sendt Deltagere til Rom. Noget maa man dog undskylde dem, deres økonomiske Stilling er sikkert ikke let. De fleste Troppes var ledsagede af deres egne Præster, som Regel Spejderførere, der ofte hjemme trækker i Spejderblusen og de korte Bukser, hvilket man vanskeligt kan forene med den lange

W. From-Petersen (til højre).

sorte (undertiden hvide) Præstekjole, de bærer ved denne Lejlighed. De første Dage gik med Besøg — med tilhørende Messer — rundt i Roms mange skønne Kirker, og med at bese de mægtige Samlinger af antik Kunst og Roms andre Seværdigheder, 'ntil den store Dag op-randt, da Paven vilde modtage Spejderne. Det var Søndag den 6., og alle de Unge havde ganske naturligt med spændt Forventning set hen til denne Dag, hvor de skulde stedes Ansigt til Ansigt med deres Kirkes Fader, maaske den største Dag i deres Liv. Man vidste, at Hs. Hellighed i dette Jubelaar ikke skaaner sig selv, og det forundrede os derfor ikke, at Ordren lød paa at

PILGRIMSTOG ROM

stille paa Peterspladsen Kl. 6½ Morgen for at overvære Pavemessen i Peterskirken Kl. 7, hvor foruden Spejderne kun et begrænset Antal Tilhørere havde faaet Adgang, forsynede med Kort, og der blev af de pavelige Gendarmere vaaget meget strengt over, at ingen uvedkommende slap ind.

Langs Midtergangen er — formentlig i Anledning af Jubelaaret — bygget to Rækker Plankeværk i halv Menneskehøjde, saaledes at der mellem disse to Rækker kan holdes en Passage fri til de kirkelige Processioner, og denne Passage udvider sig oppe ved det skønne Hovedalter, som staar midt i Kirken, og hvor- under Sct. Peders Grav findes. Spejderne var snart anbragt bag Plankeværkerne paa hver Side af Gangen, og de 8000 Mand kunde let være i Hovedskibet — staaende naturligvis, thi Stole eller Bænke findes ikke her — og oppe omkring Hovedalteret samledes Spejdernes Ledere fra de forskellige Lande, Pavehoffets Officerer og Embedsmænd og højerestaaende Prælater. Enden af Gangen, ad hvilken den pavelige Procession skal komme, spærredes af Schweizergardister i deres maleriske, middelalderlige Dragter, gule og sort-stribede, med Pludderbukser og Pufærmer, sortlakerede Hjelme med Fjerbræmme, opkrammede for og bag. Langs Indersiden af Plankeværket paraderer med et Par Skridts Mellemrum et Kompagni af de pavelige Soldater med opplantet Bajonet.

Fra Spejdernes Pilgrimstog til Rom i Jubelaaret 1925.

Endelig træder tre Spejdere frem i Hovedgangen og blæser et Hørnsignal, det pavelige Blæse-Orkester, der er anbragt højt oppe paa en Balkon i Skibets ene Ende, falder ind med en pompøs March, og kort derefter svinger Processionen ind gennem en Dør, der staar i direkte Forbindelse med Vatikanet. Forrest nogle stærkt dekorerede Embedsmænd i Kjole og hvidt, saa nogle pavelige Officerer i Galla, nogle høje Gejstlige i lila Kaaber, en enkelt Kardinal i Skarlagenrødt, og endelig, højt oppe paa en Bærestol, hvilende paa lange Stænger paa Skuldrene af 10 særlige Embedsmænd i Silkedragter — Pave Pius d. XI. Toget slutter atter med nogle Embedsmænd. Jeg kan fra min Plads ikke straks se Processionen, men jeg kan høre Jubelbølgen komme rulende op gennem Kirken, alle klapper i Hænderne og raaber paa alle mulige Sprog: Leve Paven. Italienerne, der jo er de fleste, er let forstaaeligt de mest ivrige, deres evindelige „Evviva il Papa“ overdøver næsten alt. Et pædøvende Spektakel gennemryster Peterskirken. Samtidig viftes der med Spejdernes Hundreder af Faner og Standere. Der var Afdelinger, hvor næsten hver Spejder havde en Patuljestander. Til alt

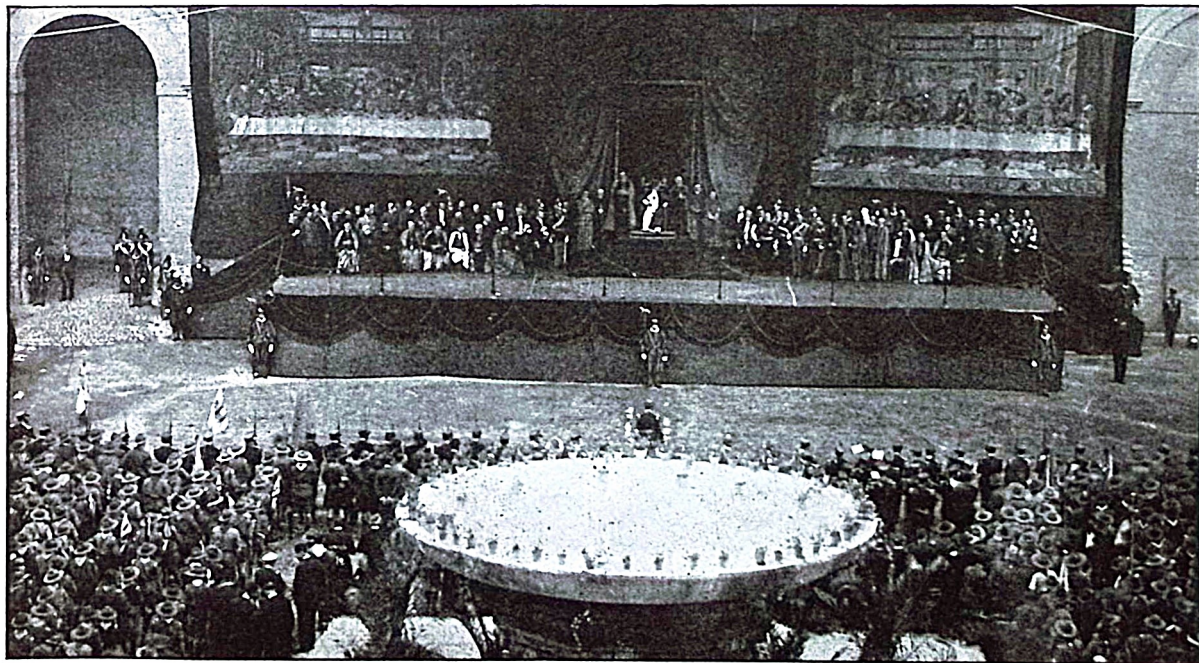
dette bevarede Hs. Hellighed selv en stoisk Ro, stadig lyste han med de tre Fingre Velsignelse over Menneskemassen, — Ansigtet maaske en Smule trætt, men de kloge, klare Øjne lyste bag Brillerne, og det kunde næsten se ud, som om al denne ungdommelige Begejstring fremkaldte Antydningen af et Smil paa Læberne. Paven har jo sikkert — særlig i dette Jubelaar — været Genstand for megen højtrøstet Begejstring, de fleste Katoliker er jo Sydlændinge. Paven celebrerede selv Messen, assisteret af en Del af Vatikanets Husprælater. Hver Gang Hs. Hellighed selv skulde læse, blev dette avverteret af de tre Spejdere nede i Gangen, som paa et Tegn gav et Hørnsignal. Messen varede en Time, hvorefter Processionen skred tilbage, ombrust af den samme Begejstring som ved Ankomsten.

Kirken tømmes hurtigt, og Spejderne spredtes i Byen. Men allerede samme Eftermiddag skulde vi for anden Gang stedes for Romerkirkens Øverste, idet Spejderne var tilsagt til Audiens i Vatikanet Kl. 5½. Paa Grund af den store Mængde skulde denne foregaa i Vatikanets mægtige Gaard. Ad en smal Port marcherede man ind, Nation for Nation, og tog Opstilling i Kolonner med Front

imod Gaardens ene Langside, hvor en mægtig Tribune var rejst, betrukket med rødt Fløjel og Guld, og midt paa denne den pavelige Trone, hvortil 5—6 rødtbetrukne Trin førte op. Paa hver Side af Tronen, ligeledes oppe paa Tribunen, sad Hoffet, d. v. s. en Kardinal, en Del høje Prælater, Embedsmænd, 3—4 Officerer af Pavens Hær i Galla med Guldhjelm, nogle Herrer, rimeligvis udenlandske Diplomater ved Pavehoffet, samt de repræsenterede Landes Spejderledere. Nedenfor paraderede atter nogle Mænd af Schweizergarden, og Pladsen foran Tribunen var afspærret af et Par Kompagnier af den pavelige Hær, herimellem et Musikkorps paa 50—60 Mand, som spillede raske Militærmarcher.

Til hver Spejder uddeltes der nu en Olivengren, og da Paven endelig viser sig og bliver ført til Sæde paa Tronen, bryder Jubelen atter løs, — den samme begejstrede Jubel som om Formiddagen i Peterskirken, — medens vi alle svingede Olivengrenene.

De ledende italienske Spejdere havde aabenbart lært noget under Jamboreen sidste Aar, idet Sceneriet omtrent var det samme, som da vi hyldede The Chief paa Stadion, omend det her i Vatikanet

Her ser I et Billede af Paven og det pavelige Hof.

var betydelig mere primitivt. Det var maaske nødvendigt her, men Italienerne er nu engang ikke i Besiddelse af det store Initiativ, hvilket forøvrigt viste sig ved flere Lejligheder, hvor Organisationen manglede Fasthed. Efter at Paven havde velsignet Sepjderne, begyndte Forbidefileringen, Land for Land, nogle i stram March forbi Tribunen, andre, som Belgierne, blandt hvilke jeg endelig havde fundet Knud Ballin, og hvortil jeg ogsaa sluttede mig, brød atter ud i Hyldestraab og svingede med Grenene. Forøvrigt var vi to Danske enige om, at selv en Olivengren ikke kan maale sig i Skønhed med en dansk Bøgegren.

Særlig Opsigt vakte naturligvis Palastina-Spejderne med deres hvide Hovedklæder, de blev stærkt applauderet fra den pavelige Tribune. Naar det pavelige Militærorkester holdt Pavse, tog et af de italienske Spejderorkestre fat. Under tiden spillede de paa een Gang, hvilket var mindre heldigt. Da Defileringen var endt, og der, omend med nogen Møje, var bragt Tavshed i Rækkerne, løftede Paven Haanden og begyndte at tale til Spejderne. Da Talen blev holdt paa Italiensk, kunde en stor Del af os

desværre ikke følge den. Paven talte en Time, og fra først til sidst med stor Kraft, med en skøn, malmfuld Røst, saa hver eneste Spejder kunde høre hvert Ord, — og som den Sydlænding, Paven er, med ivrige Haand- og Armbevægelser, stadig understregende sine Ord. Paven bar over sin hvide Dragt en rød Kaabe med Slag, og dette Slag generede øjensynlig Haandbevægelserne, idet det stadig blev slaaet tilside — for lige saa hurtigt at falde tilbage igen. Det var tydeligt, at Paven selv var grebet og talte sig varm ved al den ungdommelige

Begejstring, der saa kraftigt slog ham i Møde.

Det var jo ogsaa, selv for Paven, en ret enestaaende Begivenhed at tale til saa megen Ungdom fra saa mange forskellige Lande.

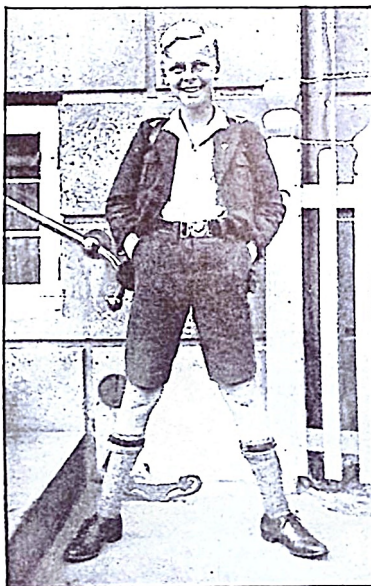
Efter Talen fornyede Hyldestraab, mens Paven, efter en kort Messe, traadte ned fra Tronen og helt frem til Kanten af Tribunen, idet han endnu en Gang velsignede Spejderne, inden han trak sig tilbage. Kl. var 7, og Mørket var ved at falde paa, idet Vatikanets Gaard langsomt tømtes — en Bil kørte forbi, det var Paven, der kørte til en anden Fløj af Vatikanets mægtige Komplex, — en underlig Modsætning, Bil og Bærestol, Nutid og Fortid, mødes indenfor disse Mure. En underlig Stemning hviler over det hele, ligeledes i Kirken om Formiddagen, en Stemning, som vi Nordboer rigtignok ikke er vant til at sætte i Forbindelse med en kirkelig Handling. Men „Papa“ Teuber, som er en meget alvorlig Katolik, sagde rigtignok, at dette var overhovedet ikke Stemning, det var et Skuespil. Og da jeg saa nogle Filmsoptagelsesapparater rundt i Vinduerne, var jeg ved at give ham Ret.

W. From-Petersen.

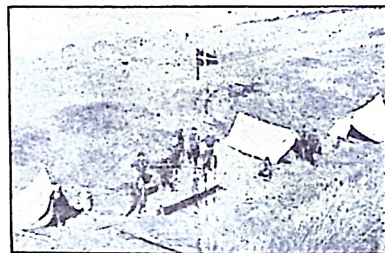
SPEJDER - FOTOS

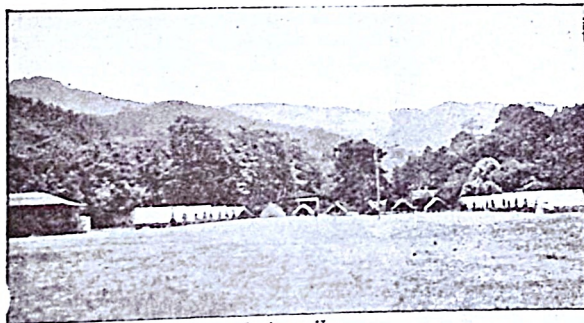
Hurup-Ulveunger.

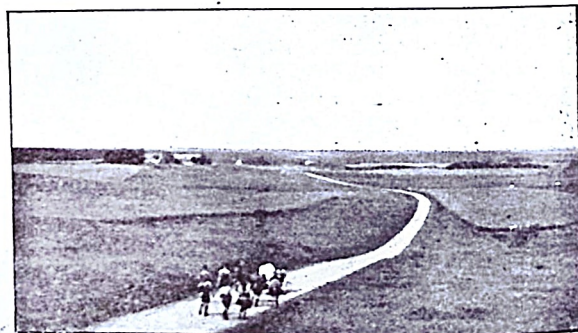
„En glad Gut“.

I Teltlejr.

I Amerika.

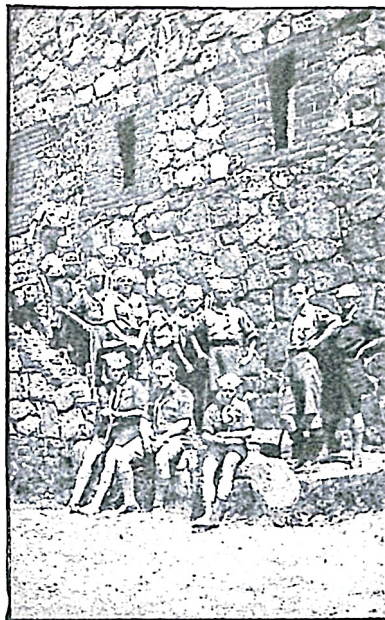
I Danmark.

„BULOKOKOS

Er der nogen Spejder, der ikke, i hvert Fald af Omtale, kender *Bulokokos Sønner*? Hvis en saadan virkelig skulde findes, saa skal jeg hilse ham og sige, at „Bulokokos Sønner“ er den bedste Spejdertrup i Danmark. Det synes i hvert Fald jeg. — Det er nemlig min egen.

Troppen — i Blegansigternes Sprog kaldet V. 2 (2den Vesterbro) — er til lige en af de ældste herhjemme. Den bliver den 2. December femten Vintre gammel, og mange af de unge Krigere, der i Tidernes Morgen fulgte Bulokokos Røst, da han kaldte til Samling om sine Totem-Pæle, er siden blevne store Høvdinge, hvis Navne nævnes med Respekt viden om, og som har mange Fjenders Skælpe hængende ved deres Bælte, naar de samles om Raadsilden i vor Wigwam eller ved Lejrbaalet i de store Skove.

Kommer en fremmed Kriger eller et Blegansigt som Ven og Gæst i vor Wigwam — som *Fjende* skal Stammens Krigere vel vide at holde ham derfra — vil han straks faa et tydeligt Indtryk af, i hvilken Grad de mange Aar har givet Stammens dens Særpræg, dens Traditioner. Væggene er af en af Stammens Krigere prydet med store Væg-malerier med Billeder af vore Stamme-frænders Liv og Kampe i det fjerne Vesten. Over disse hænger Hoveder af Bjørn og Hjort og Gemse, Horn og Dyretakker, Slange- og Bæverskind og Klippernes vilde Rovfugle — Jagttro-fæer, skænkede Stammens af en af dens gamle, vise Fædre, Høvdinge og gamle Krigere fra deres Togter til fjerne Lande. Omkring Høvdingens Højsæde er i stort Tal samlet Trofæerne fra sejr- rig

I Slotsgaarden paa Hammershus.

Deltagelse i Kampene med andre Stammer.

Og som Stammen har fundet sit Særpræg udadtil, saaledes har den ogsaa indadtil sit eget Præg. Den har sine egne Ceremonier, sit eget „Krigshyl“, sine egne Sange til alle Aarets Fester. Og den har altid søgt — hellere end at blive en stor Stamme — at faa saa megen Ensartethed, saa meget af den fælles Stamme-Aand imellem Krikerne som muligt. Dette er bl. a. opnaaet ved at bruge vor store *Ulveflok* som den naturlige Forberedelse for Stammens unge Krigere. Stammen har — skønt andet er paastaet fra anden Side —

S Ø N N E R

Æren af at have fostret en saadan naturhistorisk Mærkværdighed som *Danmarks første Ulveunge*, og vore Ulve og Ømfødder er endnu stadig mellem Danmarks bedste.

Med god Samvittighed kan Bulokokos Sønner derfor, naar 15 Aars Dagen kommer, aabne Dørene til Fest. Den Hilsen, det Løsen, hvormed „Bulokoko“ selv hver Fødselsdag indleder Festens Ceremoniel, har de trofast søgt at efterleve. — Sidst lød hans Ord:

Saa flygted atter Somrens lyse Dage,
og atter falded Høstens gyldne Pragt!
Hvad Daad, hvad Minder har saa du
tilbage —
hvad trofast Gerning har du selv
fuldbragt?

Ej Stordaad eller Høvdingfærd jeg
kræver,
omend jeg varmes ved den, naar den
sker —
naar kun dit Aasyn aabent mod mig ler,
og Sandheds Aand dit Hjerte
gennembæver!

Har tankeløst du sløset bort din Tid,
har Ærens, Pligtens Bud du gjort til
Skamme,
da er mit Bud til dig: *Gaa bort*, og vid,
din Plads er ej i Bulokokos Stamme!

Men har du ærligt søgt i al din Færd
at vogte Stammens gamle Traditioner,
da trød kun frejdigt ind i Festens Skær,
imens min Velkomst dig imøde toner!

En af de vise Fædre.

Med „Willemoes“

Af Tropsfører

Toldkrydseren „Willemoes“ har i Sommer været ude paa 3 Langture, een for Skovshoved Trop, een for Skovshoved Troppens Rovers og endelig een for 2. Københavns Søspejdertrop.

Det er den første af disse Ture, jeg her vil fortælle om. Den var for saa vidt en rigtig Spejdertur, stærkt præget af Modgang og derfor velegnet til at træne Taalmodigheden paa.

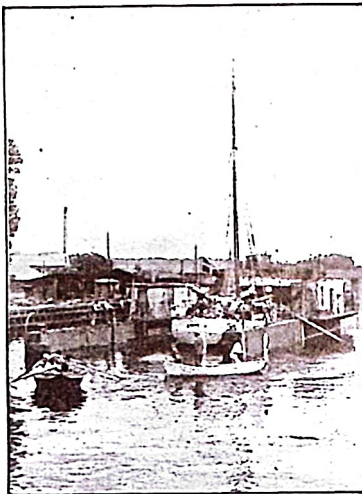
„Willemoes“ lettede Lørdag d. 4. Juli fra Skovshoved. Om Bord var Skibets Kaptajn, 5 ældre og 13 yngre Søspejdere. Vind og Strøm var der ikke meget af; men de smaa Vindpust, som selv paa helt stille Dage allevejl kan findes, førte os i Løbet af Dagen ned i Kongedybet. Hen paa Eftermiddagen fik vi Strømmen imod og lod derfor Ankeret gaa paa Kanten af Middelgrunden. Badning og Landgang.

Henad Aften kom der Vind, og vi stod Syd paa ad Stege til. Undervejs skulde vi møde Formanden for Tropsraadet, Direktør Harald Plum. — Men Skæbnen vilde forsløbig anderledes.

Bedst som vi sejlede, var Roret ikke til at røkke, og da det vilde være uforvarsligt at fortsætte Sejladsen, besluttede vi at ankre for Natten.

Pludselig lød et Brag, og Roret flød op og slæbte efter os, kun hængende i Rorpinden; vi fik det hurtigt surret, strøg Sejl og satte de to røde Lanterner, som forlanges af Skibe, der ikke er under Kommando.

Paa den Maade listede vi af Nord paa for Fok og et Hjørne af Storsejlet, men blev præjet af en Toldpatruljebaad, som gav os en Slæber, og Kl. 12,20 Nat ankredes vi ved Langelinje.

Efter Lørdag kommer Søndag, og Søndag er Hviledag, saa vi havde ikke andet at gøre end at lade vor havarede Skude ligge — vi roede med Fartsjerne Syd paa gennem Havnen og Kalvebod Sluse. Om Aftenen fik vi Besøg af Direktør Plum og Tropsføreren, Ingeniør Boye, de havde ledt efter os det meste af Dagen uden at ane, at vi laa trygt til Ankers i København.

Mandag Morgen forhandlede der med Assurancen, og over Middag blev „Willemoes“ slæbt til Orlogsværftet og taget op i Flydedok II.

Mandag Eftermiddag og Tirsdag fik „Willemoes“ 2 nye Rorløkker og en ny

paa Langtur.

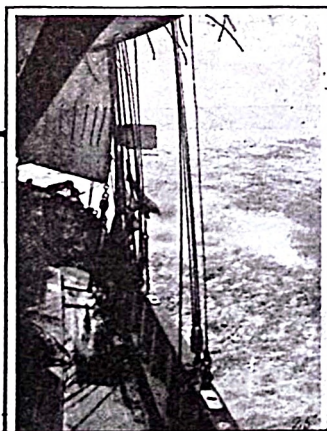
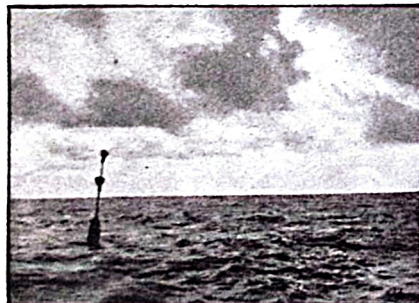
Aage Broby.

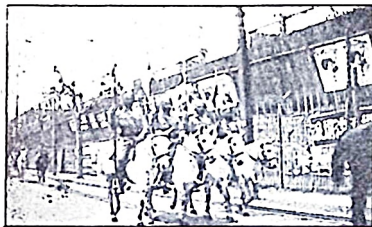
Rortap; Mandskabet, som boede om Bord, benyttede Tiden til at lakere Masten i og forrettede andet Skibsarbejde. Tirsdag Eftm. blev „Willemoes“ sat i Vandet, og henad Aften stod vi Lynetløbet ud.

Onsdag d. 8. passerede vi Stevns Fyr paa Hundevagten, og Kl. 8 Fm. naaede vi Bøgestrømtønden. Vind og Strøm stod ret ud af den gravede Rende, saa vi satte Kursen mod Møns Klint for at gaa udenom Møn. Det blæste imidlertid op, og inden Kl. 10 havde vi to Reb i Storsejlet. Da vi kom klar af Klinten, mødte der os en ubehagelig Sp. Enhver, der har sejlet i Østersøen i Storm, kender de hule Søer, som faar Fartøjet til at stampe og hugge og forhindrer det i at gøre Fart bidevind op. „Willemoes“ satte sit 25 Fod dange Bovspryd ca. 4 Fod under Vand og løftede det derpaa højt op i Luften med en saadan Fart, at det knagede i hele Forskibet.

Ved Middagstid blev vi enige om at vente paa bedre Vejr, og vi gik derfor tilbage og ankredes i Læ af Klinten, og om Aftenen var vi i Land paa Møns Klint.

Torsdag Morgen gik vi paa den igen (Sejlføring: Klodsrebet Storsejl, Fok og Stormklyver), og Strømmen havde da slækket lidt, saa vi kunde runde Klinten ved 10-Tiden, og vi havde endda krydset fra en stor for-and-aft Skonnert. Vi kom nu i smult Vande og ankredes ved Middagstid ved Indløbet til Grønsund for at faa en rolig Skafning. Da Sulten var stillet, lettede vi igen og krydsede mod en haard Strøm. Et Par Gange tog vi Grunden, det var Sandbanker, der var malet op af Strømmen. (fortsættes).

Sikh'er i Patulje.

Saa godt som paa Falderebet maatte jeg tale til 700 Skolebørn i „Swanton Christian Institute“, men saa tudede „Klara Jebesen“ af Aabenraa ude paa Rheden, og jeg maatte i en Fart ombord. Skipperen, den stoute Sønderjyde, Kapt. Christiansen, og jeg fik os en lang Passiar om Forholdene derhjemme, hvor han ikke havde været i flere Aar.

Den følgende Morgen dukkede Away

Boys' Brigade.

frem igennem Regntykningen, og snart efter var jeg indlogeret hos Bestyreren af Store Nordiskes Telegrafstation, Hr. Frikke. Det er uhyre interessant at følge Arbejdet paa saadan en Station og navnlig se den ufattelige Hurtighed, hvormed et Telegram automatisk afsendes og modtages paa saa fjærne Stationer som Singapore, Kobe, Shanghai etc. Det drejer sig om faa Sekunder.

Away nyder den tvivlsomme Ære at

Den afdøde Ejendele brændes.

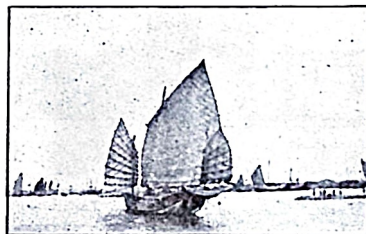
Paa Eventyr i Østen!

Det afhuggede Kineserhoved — Da Skoledrengene strejkede. — Hvad Kineserne spiser. — »Den levende Buddha«.

Begravelse.

være Kinas og dermed hele Verdens mest urenlige By, og Sandheden i Ære, det var en næsten uudholdelig Lidelse at vandre rundt i denne Labyrint af Smøger i et Spøle af al Slags ubestemmeligt Snavs med en Stank, som Varmen forgydede hundredfold. Ufatteligt, at Mennesker kunde leve een Dag end sige hele Livet herinde. Pest og andre

Kinesisk Djunk.

Plager finder da ogsaa dér rigeste Jordbund imellem Menneskene i Huler, som vi ikke vilde byde en dansk Gris.

Jeg besøgte en stor Skole, der sammen med et flot Universitet er en Gave fra en rig Kineserkøbmand i Singapore.

Skolen har over 2400 Elever, deriblandt 200 Spejdere. Der findes et Utal af Bygninger, alle meget nydelige, paa et Areal som Fælledparken. Skolen har sit eget Brandvæsen, Barber, Skomagere etc.

Jeg kom for sent til Motorbaaden

Himlens Tempel.

hjem, men en Færgemand bragte mig paa 3½ Time til Away uden at hvile en eneste Gang. Lad en dansk Færgemand ro uafbrudt fra Dragør til København, saa har I noget til Sammenligning.

En Eftermiddag mødtes jeg paa Anglo-Chinese School med 60 Spejdere, vældig fikse Fyre i smarte Uniformer. Jeg talte til dem om Jamboreens internationale Betydning og gav dem en lille

Tsang-tzo-lin-Soldater.

Haandsrækning til „Nødhjælp“.

Min næste Plads, Foochow, er saa temmelig uberørt af Turister. Den har derfor ret godt bevaret sit gamle Præg med Byporte, Mure etc. Naar jeg købslog i en Butik ved Hjælp af 10 Fingre, havde jeg øjeblikkelig en Snes langpiskede Fyre omkring mig, som sikkert nød mit Pantomimespil som en god og billig Fornøjelse. De var alle skikkelige og venlige. Naa, der gives jo Undtagelser, for da jeg en Dag passerede

„Den forbudte By“.

den gamle Stenbro over Minfloden, hang der nok saa gemytligt et friskt afhugget Kineserhoved paa en Telefonpæl, og paa en Plakat var Fyrens Gerninger optegnede. To andre Steder i Byen hang Hoveder af hans Kolleger. Det var tidligere Soldater, det værste Udskud, som Jorden har frembragt, der havde startet et lille privat Foretagende til en mere ligelig Fordeling af Verdens Goder, men det gik altsaa saare ilde.

Her har I et lille Snapshot. I kan jo slaa op i et kinesisk Leksikon og se, hvad Tegnene betyder.

K. F. U. M.-Spejderne havde fat i mig. Det blev til et Foredrag om Jamboreen og 1½ Time „Nødhjælp“. Senere talte jeg til 200 Elever i K. F. U. M.-Skolen og til 500 Elever i Foochow College i Skolekapellet. Deres Spejdere instruerede jeg i 3 Timer i dansk Spejdersport, og de gav mig til Gengæld et ægte kinesisk Festmaaltid med Spisepinde og det hele. Heldigvis var jeg ikke sulten, men benyttede Tiden til zoologiske Studier. Kineserne betragter nemlig alt, hvad der svømmer, kryber, gaar etc., som „Chow“ (Mad), og til denne „dinner“ maa de aabenbart have følt det som deres Opgave at servere mig Repræsentanter for Kinas Dyreverden. Jeg begyndte uden Lyst, men med ærlig Vilje til ikke at fornærme mine unge Værter, men da jeg halede en lang slimet Arm af en Blæksprutte frem, saa var jeg færdig. Jeg opnaaede nogen Øvelse med Spisevindene, men i Begyndelsen rager man en halv Alen ved Siden af det Kyllingelaar, man sigter efter.

Bordskik — naa ja, den er jo lidt løjerlig. Smaske gør de højlydt og aabenbart som en speciel Fornøjelse, saa ræber de med stor Færdighed; saa man venter at se den foregaaende Ret blive præsenteret igen. Naar de snyder

Begravelse i Peking.

Næsen paa gammeldags Manér, er det vist dog en Forglemmelse, men harke og spyttede gør de ganske brillant. Risen skovler de ind, som gjaldt det Livet. I det hele taget er saadant et Maaltid ret nervepirrende.

Saa mødtes vi igen, vi Repræsentanter for to forskellige Racer, som havde sluttet Venskab i de herlige Jamboreedage, paa den anden Side Kloden. Paa Nanyang Collège store Sportsplads i Shanghaj stod Byens samtlige kinesiske Spejdere, ca. 35, opstillede til Parade, et uforglemmeligt farveprægtigt Billede, med vajende Faner i stærke

En Røver!

Farver og ensartede, vældig fikse Uniformer. Vore Venner fra Jamboreen, endnu med Dannebrogsmærket paa Uniformen, hilste mig med et djærvt Haandtryk og et bredt Smil paa de gule, godmodige Ansigter. De viste fortræffelig Eksercits og nogle forskellige Spejderlege, deres Disciplin og Optræden var upaaklagelig. Bagefter viste de mig en Lejr paa Skolens Grund. Der var lagt et Stykke Arbejde ind i selve Udsmykningen med Blomster og Sten, endog en Fugl i Bur manglede ikke. Vi sluttede med nogle Forfriskninger i et Telt, hvor det danske og kinesiske Flag hang Side om Side.

Imellem Ulveungerne traf jeg en rask lille Fyr helt i dansk Uniform, hvad

Brillupsgaver bæres gennem Peking.

han var umaadelig stolt af og Genstand for de andres Misundelse. Endda manglede han ikke et Navnebaand med „Vedels Egne“. Man bad mig sende en Hilsen til Danmarks Spejdere med Tak for den uforglemmelige Jamboree.

Et fedt Kineseransigt med store Hornbriller viste sig i Billethullet. „En II. Klasse Peking“. Jeg stak en Stabel Spølvdollars ind til ham og fik det lille grønne Papstykke, som gav Ret til en Soveplads i den „blaa Ekspress“ Shanghaj—Peking via Nanking—Tientsin. I Nanking blev jeg 1½ Dag og overværede Pinsemorgen, at en Kineserdreng paa 17 Aar blev døbt af den norske Pastor Reichelt. Man færges over Jangtze-kiang til Pukow, hvorfra den egentlige Ekspress udgaar. Toget var ledsaget af Militær, og under Opholdet paa Stationerne blev der yderligere sat Vagtposter, 2 ved hver Waggon. Til Billeteftersyn stillede der en Kontrollør, en Assistent, en Kaptajn, en Sergent og 3 Soldater med Gevær, Vifte og Kludsko. Sidste Vogn medførte Maskingeværer og Projektlør. Vi var kun 5 Timer forsinket til Tientsin, Rekorden er 40 Timer. I Tientsin mødte jeg Uwe Ulf-Hansen. Sidst jeg saa ham var paa Banegaarden i Omsk April 1918. Jeg gav ham den Gang en Pakke med 2 Mill. Rubler, som skulde til den danske Konsul i Irkutsk. Nu er der vel faa, som husker Uwe, men han var med fra Begyndelsen. Spejderkorpsset og han traadte deres Børnesko sammen, og det var betroet ham at være Patruljefører for Kronprinsen og Prins Knud. Han skulde jo have alt at vide hjemmefra, og først hen paa Morgenstunden blev jeg færdig med Jamboree-æventyret. — Saa kører vi langs Pekings høje Bymur og holder paa en moderne Banegaard, men da jeg faa Minutter efter i Richshaw holder mit ubemærkede Indtog i Byen, er jeg lige midt i denne Blanding af gammeldags og

givenheder i Shanghai, hvor 10 Studenter blev skudt ned af engelsk Polit. moderne, som forlener Peking med en egen Charme. Biler, Cykler og Sporvogne ved Siden af Kamel- og Muldyrkaravaner, omvondrende Restauratører, Barberer, Smede og Skomagere. Moderne, fantasiløse Bygninger ved Siden af de gamle Templer og Paladser, skøne og straalende i al deres barbariske Pragt. Tiden efter Revolutionen har faret haardt frem mod de gamle Skatte, men endnu kan man udmale sig det overdaadige, farveprægtige Liv, som levedes inden for Murene i den forbudte By. Hvor før 1900 ikke en hvid Mand havde sat sin Fod, der kan man nu for 1 Kr. faa Adgang. Som oftest er man alene og følger sig som Prinsen i Torneroses Slot, midt imellem de tavse, lakserøde Mure med de gule Teglsten. Her kan man drømme i Timevis og lade Fantasien have frit Spillerum. Ingen forstyrre en. Thibets mægtigste Mand. Panchan Lama, den levende Budha, er for Tiden paa Besøg her, og Tusinder af Mongoler derinde fra de fjerne Stepper søger hertil for at yde ham deres Hyldest. Det er Typer, som skarpt adskiller sig fra Kineserne, navnlig ved ejendommelige, afstikkende Dragter. De ser ikke ud til at have været vaskede i flere Aar.

Alle kinesiske Skoler har været lukkede i 5 Dage, og der er ingen Udsigt til, at de foreløbig lukker op. Skolebørnene strejker nemlig, baade Drengene og Piger, som Protest mod de blodige Be-

En Koreaner.

De demonstrerer rundt i Gaderne med Flag og flammende Taler rettet mod England og Japan. Saa har de endog forlangt at faa Eksamensbevis uden at indstille sig til Eksamen, som netop er paa Trapperne.

„Hallo, Bonde“, lød det en Dag, da jeg kørte hjem gennem Hatamengaden, omtr. paa det Sted, hvor den tyske Gesandt v. Kettelov blev myrdet i 1900 (læs Putnam Wheales herlige Bog „Aabenhjertige Breve fra Peking“).

Saa sandelig, det var Ivar Nyholm, een af de gamle fra „Vedels Egne“. Jeg husker ham ogsaa som en rar lille Skoledreng i „Efterslægten“, hvor jeg i Tidernes Morgen forsøgte at undervise i Gymnastik. Selvfølgelig var det første, han sagde: „Det maa have været herligt derhjemme under Jamboreen!“ Jeg modsagde ham ikke. Ivar træner stærkt for Tiden paa sin lille kinesiske Pony til det nærforestaende Væddeløb, en Begivenhed, der omfattes med stor Interesse af Fremmedkolonien.

Jeg skal afholde mig fra at opremse alle de Seværdigheder, som man skal se her. Min sidste Dag tilbragte jeg ude ved den store Mur. I det herlige Sommervejr sad jeg højt oppe paa Murtinden. Røgen fra min Pibe steg lige til Vejrs. En Snes Kameler kommer gynnende ud gennem den gamle Port paa Vejen til de hjemlige Stepper. Det gaar stejlt nedad, og snart er de ude af Syne, men deres melodiske Bjælder kan jeg længe høre. Mine Tanker følger dem den lange Vej ind imellem de blaaende Bjerge langt ude i Horisonten, og jeg tænker paa de store Forskere, som engang færdedes derinde, bl. a. Sven Hedin, for hvem denne gamle Port betød Indgangen til et civiliseret Liv efter flere Aars strængt og ubehageligt Forskerarbejde imellem vilde Folkeslag.

Trods alt, hvem vilde ikke drage ud gennem Porten paa en rask Pony, ud til det store Æventyr?

Bonde.

Amerikanske Spejdere lærer Nødhjælp.

Fortælling af Henry Dahl.

Tegninger af Viktor Ekelund.

Uden for Tropslokalet i Borgergade var der forsamlet en Del Spejdere.

Der skulde være Spejdermøde, men Spejderne kunde ikke komme ind; for Tropsfører Henriksen, der havde Nøglen til Lokalet, var endnu ikke kommet.

Henne paa en Trappesten sad Hartvig og Ernst Iver, de fordrev Tiden med at læse Lektier til den næste Dag.

Carl Frederik gik hen til dem: „Det er svært, som I hænger i.“

„Ja, det er vist mere, end Du gør, gamle Sardindaase.“

„Naa, jeg hængte da i i Eftermiddags, da jeg forsøgte at bryde gennem Tjørnehækken ind i min Onkels Have.“

Hartvig så paa sit Uhr: „Mon Henriksen nu ikke snart kommer?“

„Klokken er da ikke otte endnu.“

„Vist er den det. Dit Uhr maa staa.“

„Nej, jeg stillede det, inden jeg gik hjemmefra.“

„Kan Du huske, hvor Du stillede det?“

„Uh, hold nu op med dine urgamle Vittigheder, du skulde hellere tage og vaske dine Øren, hvor er de snavsede; næste Gang du sender dine Flipper til Vask, skulde du tage og sende dine Ørenflipper med.“

I det samme kom Tropsfører Henriksen, og den „interessante“ Samtale ophørte.

Da de var kommet ind i Tropslokalet, saa de med det samme, at der paa Gulvet laa et Brev til dem.

Henriksen samlede Brevet op, brød det og læste nu følgende:

Til de gæve Spejdere!

Jeg har i lang Tid fulgt jeres Færd med Opmærksomhed, har længe været interesseret i jeres Foretagender, men nu har jeg faaet Lyst til at stille jer paa en Prøve for at se, om I virkelig duer til noget, eller om det hele kun er tomme Ord og Pral.

I har i jeres Skab en Kantinekasse, ja nu har I den ikke længer, jeg har nemlig stjaalet den.

Det er dog kun en lille Spøg det hele, jeg vil se, om I er saa dygtige Detektiver, at I kan opspore den inden Mandag Aften. Kan I det, da vil jeg belønne jer med en Halvtredskroneseddel til Tropskassen, i modsat Fald skal jeg returnere jeres Kantinekasse med Posten.

Hæng nu i og vis, hvad I duer til.

En spejderinteresseret.

Henriksen saa paa Brevet, det gav ingen Oplysninger, det var maskinskrevet paa almindelig hvidt Brevpapir.

Han læste nu Brevet op for Spejderne, der utaalmodigt havde ventet paa at faa dets Indhold at vide.

Og nu begyndte Spørgsmaalene at hagle ned:

„Hvordan er han kommet herind, Fyren?“

„Har han taget andet end Kantinekassen?“

„Staar der ingen Dato paa Brevet?“

Tilsidst fik Henriksen dem dog bragt til Ro igen, og han tog nu Ordet: „Ja, dette er jo en Opgave, den mystiske fremmede har stillet os, det gælder for os om at løse den, derved redder vi ikke alene Troppens Ære, men vi tjener ogsaa den udsatte Belønning. Halvtreds Kroner er mange Penge, de vil fylde godt i Tropskassen, det gælder derfor om at faa et godt Resultat til Mandag, her er jo rig Anledning til at vise vore Evner.“

„Har han ikke efterladt sig noget Spor?“

„Nej, ikke Spor.“

„Han generer sig ellers ikke, Gespen-set, at gaa ind i fremmede Folks private Saloner og negle deres dyrebareste Klenodie, vores allezusammens højtelokkede Kantinekasse; lad mig faa Fingre i den Fyr, saa skal han faa saadan et Par paa Kassen —“

„Ja, paa Kantinekassen.“

„Kaje! — saa skal han faa saadan et Par stukket ud, at han lige saa godt

kan bestille en Rullestol med det samme."

"Han har ligefrem saaret os."

"Ja, og nu har vi ingen Forbindings-sager."

"Hvordan Spøren er han kommet herind?"

"Ja, det er ubegribeligt, men Faktum er, at han har været her, og at vi maa finde ham, han kunde ellers let finde paa at rende med Tropskærren og hele Molevitten."

Efter at have talt en Del frem og tilbage om Sagen, blev denne Forhandling afsluttet, og det egentlige Tropsmøde tog sin Begyndelse.

Den næste Aften — Fredag Aften — sad Tropsfører Henriksen i sin Stue og spekulerede.

Det var den forsvundne Kantinekasse, der optog hans Tanker, han var ikke klar over, hvorledes han skulde gribe Sagen an, det hele var saa mystisk og indviklet.

Det vilde være en flov Historie, hvis Kassen skulde returneres, men han saa ingen Udvej til at afværge det, og dog maatte det afværges, det andet var for nedværdigende, det vilde være en Faltiterklæring for Troppen.

Bedst som han sad, kimelede Telefonen.

Det gav et Sæt i ham, Klokken var over ni, hvem mon det dog var, der ringede nu, men det kunde han jo faa opklaret ved at tage Telefonen.

Men han tog fejl; da han havde taget Røret og havde sagt sit "Hallo", hørte han en aldeles ukendt Stemme:

"Er det Tropsfører Henriksen?"

"Javel! Hvem taler jeg med?"

"De taler med ham, der har taget Deres Kantinekasse."

Henriksen havde nær tabt Røret af Forbavselse.

"Hvordan gaar det med den, har De fundet noget Spor?"

"Hvorfor det?"

"Saa vilde jeg bare gratulere Dem."

"Nej, endnu er vi ikke paa Sporet,

men De kan være vis paa, vi skal nok faa Dem opsnuset."

"Ja, ja, godt Held, de halvtreds Kroner venter paa Dem."

En kraftig Snurren lød i Røret, det var den ukendte Telefonopringer, der havde ringet af.

Henriksen havde med det samme fatet en Plan, han ringede straks Centralen op.

"Hallo, er det Centralen?"

"Ja, hvilket Nummer ønsker De?"

"Vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvem det var, jeg talte med for et Minut siden?"

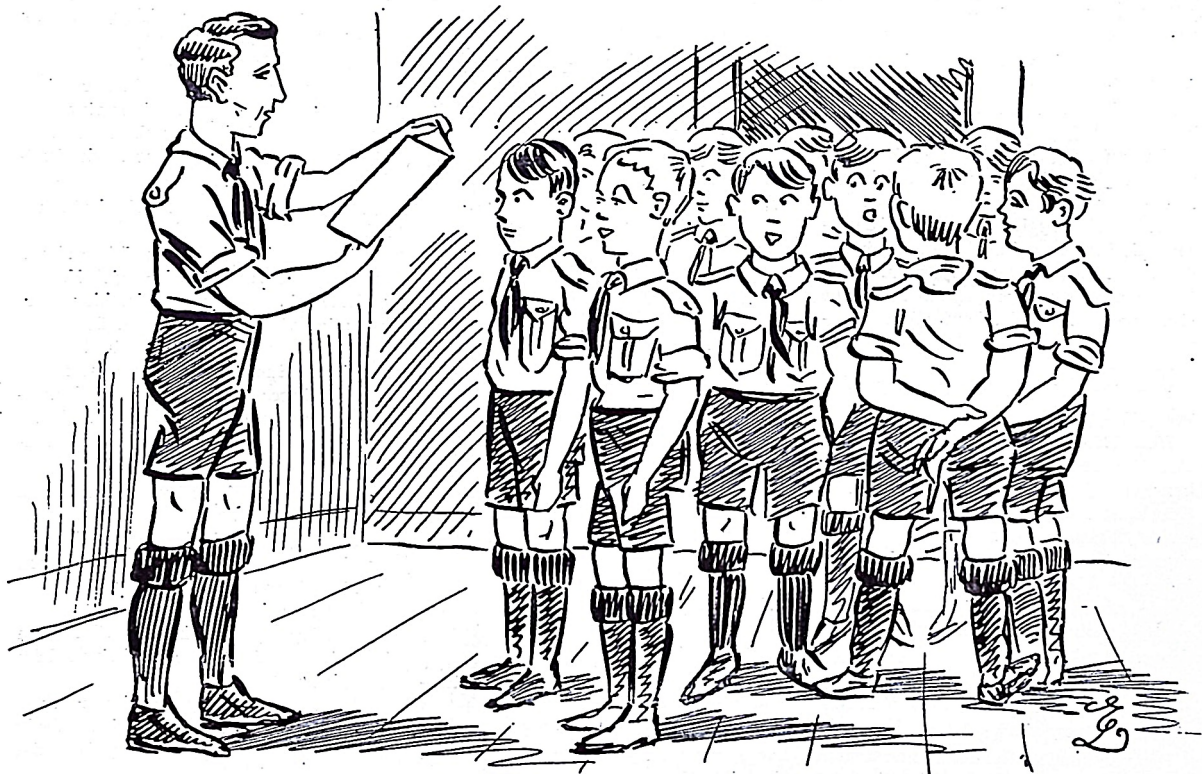
"Det var Banekiosken."

"Tak for Oplysningen."

"Han lagde Røret, dette havde han ikke ventet, men han vilde dog ikke opgive at følge det ham givne Spor.

Han tog sin Hat paa, og et Øjeblik efter cyklede han paa Vej til Banekiosken.

Da han var naaet derhen, steg han af Cyklen og gik ind i Kiosken, hvor

... Han læste Brevet op for Spejderne ...

han straks gav sig til at udspørge Kioskskræken.

„Godaften, Frøken! Vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvem den Herre var, der for knap fem Minutter siden har telefoneret herfra?“

„Det ved jeg virkelig ikke, tror De, jeg kender alle Mennesker, der kommer her.“

„Det er meget kedeligt, det drejer sig om en Tyveriaffære.“

Frøkenen saa forskrækket paa ham: „Uh, det var dog skrækeligt, han var ellers saadan en pæn Mand.“

„Lagde De Mærke til, om der ved hans Person var noget særlig ualmindeligt, jeg mener, noget man maatte lægge Mærke til?“

„Nej, det var der ikke — dog, det er sandt, han købte et Par Frimærker, efter at han havde telefoneret, og jeg lagde da Mærke til, han paa Pegefingeren bar en Signetring med en stor trekantet rød Sten i.“

„Tak — Deres Oplysning er ikke ganske uden Interesse, De mener altsaa, at den Signetring, han bar, ikke er af den Slags, alle og enhver render med.“

„Jeg har aldrig set en saadan Ring før, jeg lagde straks Mærke til den, da han strakte Haanden ud efter Frimærkerne.“

„Ja, nu skal De have Tak, jeg maa altsaa søge at finde Manden, der bærer denne aparte Ring.“

Med en høflig Hilsen forlod Henriksen Kiosken, nu vilde han ikke dvæle, før han fandt Ringens Ejerman, men han maatte have Drengene til at hjælpe sig, maaske de kendte ham, ellers maatte de søge efter ham.

Karl Frederik sad oppe paa sit Værelse og læste Lektie.

Hele Eftermiddagen var gaaet paa Tennisbanen, og da han endelig var kommet hjem, saa han til sin store Skræk, at det var til den næste Dag, de havde Fristil — han maatte altsaa skynde sig at klistre noget op i Bogen, inden det blev Sengetid, naar han bare havde noget, saa mente han, det var godt — Indholdet eller Skriften saa han ikke saa nøje paa.

Nu var Fristilen imidlertid overstaaet, og han sad i Stedet for med Verdenshistorien foran sig.

Det var ham en Gaade, at han skulde tvinges til at lære Verdenshistorie, som

nu i Dag han skulde læse om Amerikas Opdagelse. Hvad kom det dog ham ved, at Columbus havde opdaget Amerika. Columbus skulde hellere have opdaget en Udvej til at blive fri for den fjøllede Skolegang!

Bedst som han sad, kom hans Moder ind paa hans Værelse.

„Der er Telefon til dig, Carl Frederik.“

„Er der det — det var da rørende, jeg trakter ligefrem efter at komme ned og høre, om der er en Kurre paa Traaden.“

Et Øjeblik efter stod han ved Telefonen.

„Hallo.“

„Ja, er det Calle?“

„Ja, det passer lige paa en Prik.“

„Du taler med Tropsfører Henriksen — sig mig, kender du en Mand med en stor Signetring?“

EKELUND.

— Er det sandt Far, at vi nedstammer fra Aberne?

— Om du stammer ned fra en Abe, kan gerne være — jeg gør det i hvert Fald ikke!!

„Det var da et underligt Spørgsmaal — kender De en Mand med Underbid og Blindtarmsbetændelse i Stortaaen?“

„Aa, vær nu alvorlig et Øjeblik — kender du en Mand, som bærer en stor Signetring med en rød trekantet Sten paa Pegefingeren?“

„Hvorfor det?“

„Jo, for det er ham, der har stjaalet Kantinekassen, han har lige ringet fra en Kiosk uden at opgive sit Navn, men ved at udspørge Kioskskræken fik jeg det at vide om Ringen.“

„Det var Pokkers.“

Karl Frederik ringede af lige for Næsen af Henriksen, hvorpaa han løb op paa sin Faders Kontor, saa hurtigt han kunde.

Carl Frederiks Fader vendte sig forbavset om i Stolen, da han saa sin Søn komme styrtende ind i Værelset med en Fart, som blev han forfulgt af onde Aander —

„Hvad vil Du?“

„Jeg vil gerne bede om Kantinekassen, Fader.“

Det gav et Sæt i Hr. Melby, men han lod sig ikke mærke med noget.

„Hvilken Kantinekasse?“

„Den af Troppens, som du har stjaalet. Du bærer en stor Signetring paa Pegefingeren, Fader, den skulde du tage af, naar du prøver paa at holde Spejderen for Nar.“

Og saa fortalte Carl Frederik det hele.

„Det maa jeg sige — ja, I har altsaa vundet. Det var mig, der stjal Kassen en Eftermiddag, Tropslokalet blev gjort rent; jeg vilde stille Jer paa Prøve, og I bestod Prøven med Glans, trods det I slet ingen Spor havde at gaa efter.“

„Jo, Ringen — det er en hel Lykke- ring, og nu er du Ringens Aand: bring mig fluks de halvtreds Kroner til Tropskassens mægtige Aand.“

„Aanden skal først hen og hente dem i Banken i Morgen.“

„Naa, det har heller ingen Nød — Aandenød, mener jeg — nu er der kun en Ting, jeg vil bede dig om.“

„Hvad er det?“

„Om jeg lige maa ha Lov til at løbe hen til Henriksen for at bringe ham Nyheden.“

„Ja, men skynd dig saa, det er sent.“ Et Øjeblik efter var Carl Frederik paa Vej for at bringe sin Tropsfører det glædelige Budskab.

HVORDAN LAVER MAN EN BOB-SLÆDE?

En Bobslæde vil jo sikkert være de fleste bekendt. Den består af to Slæder — hvoraf den forreste er lidt kortere end den bageste — forbundne med et Brædt; den forreste Slæde kan drejes for Styringens Skyld.

De smaa Slæder laves af Egetræ, 20 mm tykt. Siderne saves til, som Tegningen viser. Da en Smalsav let knækker i det haarde Træ, kan man save Rundingen med en almindelig Sav, idet man først laver en Tilnærmelse til Rundingen ved rette Linier (Tangenter til Kurven), og senere høvler den glat. Til at holde Siderne er der til hver Slæde 4 Stykker Træ (se Maalene paa Tegningen), hvoraf de to forsænkes i Siderne, medens de andre to anbringes indvendig for at holde Siderne fra hinanden. Mederne er af $\frac{3}{8}$ Rundjern; det lægges ind i en Fure under Slæden og skrues fast saa faa Steder som muligt paa Underkanten.

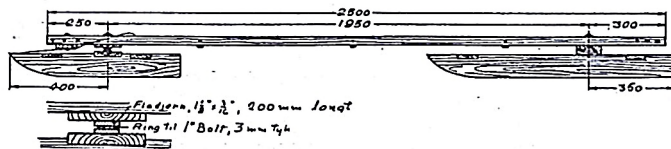
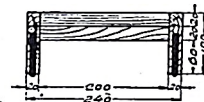
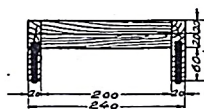
Det store Bræt er af Fyrretræ — Eg vilde være uforholdsmæssigt tungt. Skulde det vise sig, at Fyrretræet, som skal være ca. 30 mm tykt, er tilbøjeligt til at give for meget efter, maa man sætte et ekstra Bræt under Midten. Der anbringes et Fodbræt til „Styrmanden“ — $600 \times 100 \times 20$ — og

et Par Sidelister; disse skal være af Asketræ, 30×15 i Tvær-snit. De sættes fast med Fladjern, $1\frac{1}{2} \times \frac{3}{4}$ og 510 mm langt; i hver Ende bøjes 30 mm op og boltes fast til Sidelisterne; Bøjningen og Boringen maa man vist helst lade Smeden om.

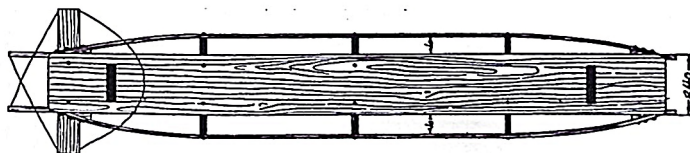
Slædernes Anbringelse ses paa Tegningen; Afstanden fra Slæderne til Brættet er 4 cm; der er saa vidt muligt anvendt Bolte til Sammenføjningen, og hvor Boltene gaar gennem Træet, er der lagt Baandjern til Beskyttelse. Styringen foregaar bedst ved Snore, der gaar igennem Øskner under Styrmandens Fodbræt, som vist paa Tegningen. De øvrige „Passegerer“ anbringer Fødderne paa Fladjernet, der holder Sidelisterne. Paa det lange Bræt lægges en Polstring, f. Eks. af Sækkelærred med Halm i; den spændes fast med et Par Remme.

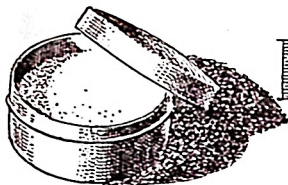
En Bobslæde er ikke helt saa let at køre, som det kunde se ud til; men naar man gennem nogen Tids Øvelse faar lært at følge Slædens Bevægelser med Kroppen, vil man sikkert ikke vælte alt for tit.

(Efter „Væbneren“).

421

DET HVIDE PULVER

FORTÆLLING AF VIGGO REHLUND

Ingeniør Klint tændte sin Middagscigar, en sort Havanese, og lod sig falde ned i en magelig Lænestol. I et Par Minutter sad han og stirrede tankefuldt ud i Luften, mens han pulsede stærkt paa Cigaren. Saa var han atter tilbage i Virkelighedens Verden.

„Aah, ræk mig lige Avisen, Arne,“ bad han.

Arne, der sad ved Bordet fordybet i Løsningen af en Krydsords-Opgave, sprang øjeblikkelig op og parerede Ordre.

„Tak! — Er der noget nyt i den i Dag?“ henkastede Ingeniøren tankeløst, idet han foldede Avisen ud.

„Ja, det kan du lige tro, der er, Far! Paa Spøndag skal der være Fodboldkamp mellem to udvalgte Hold fra —“

„Fodboldkamp!“ afbrød Faderen ham i et Tonefald, der tydeligt fortalte, at Sagen ikke havde hans Interesse, „kalder du det nyt? Som om der ikke paa snart sagt alle Tider af Døgnet er Mennesker, der tosser rundt efter en Fodbold —!“

„Jamen, jeg vil sige dig, Far — den Kamp paa Spøndag —“

„Tak — du kan godt spare dig Ulejligheden! Og saa maa du helst tie stille, mens jeg læser!“

Hr. Klint var allerede flere Linjer nede i et Referat af Dagens politiske Debat, som øjensynligt fængslede ham mere end Fodboldkampe. Arne stak med et indvendigt Suk sine interessante Oplysninger i Lommen og forsøgte atter at trænge ind i Krydsordenes Mysterium. Da han havde siddet lidt og grundet, udbrød han pludselig:

„Far! Hvad tror du, det kan være — en dum Person paa to Bogstaver?“

„Jeg ved det ikke — find det selv, dit Fæ!“

„Fæ!“ — Du siger noget, Far — den klarede vi jo fint!“ Arne skrev og spekulerede, skrev mere og viskede det atter ud. Lidt efter var den gal igen:

„Far — kender du en tysk Komponist paa —“

„Beethoven!“ afbrød Hr. Klint en Smule irriteret.

„Jamen, han skal ende paa S — og det andet Bogstav er T —“

„Nu skal du holde Bøtte, Arne! Jeg kan ikke læse, naar du sidder og snakker hele Tiden.“

Arne forstod omsider, at der ikke var synderlig Chance for at faa Hjælp fra Faderens svulmende Visdomskilder. Han maatte nok se at løse Gaaden med sine egne beskedne Kundskaber. — Men sikke dog nogle tossede Ord, der fremkom en Gang imellem! — *Krpdts!* Dette forrykte Ord skulde være Navnet paa en Flod i Asien. Mon Far skulde kende den Flod?

Han fik aldrig Lejlighed til at spørge og samtidig udtale det svære Ord, for i det samme lød der et Brøl henne fra Faderens Stol. Arne for sammen og skottede ængstelig derhen. Hvad var der mon i Vejen? Far sad bøjet helt ned over Avisen og læste med glubske Øjne. Saa rejste han sig med et Sæt og lagde den udfoldede Avis fra sig paa Bordet.

„Ellen! Ellen!“ raabte han, saa det rungede i hele Huset. „Kom skal du bare høre — skynd dig!“

„Hvad er der sket?“ — Fru Klint kom til Syne i Døraabningen og sendte sin Mand et ængsteligt spørgende Blik.

„Har du ikke læst Aftenavisen, Ellen?“

„Nej — er der sket noget?“

„Sket noget? Ja, jeg ved ikke, hvad du kalder det! Se her — er det maaske ikke en Nyhed, der kan batte?“ — Hr. Klint pegede paa en lille Notits i Avisen.

„Nej — er det muligt?“ udbrød Moderen med alle Tegn paa Overraskelse, saa snart hun havde læst de første Linjer. „Det var dog morsomt!“

Arne var imidlertid kommet til og stak Hovedet frem for at faa et Kig med. Hans Øjne fløj igennem de faa Linjer.

„/S. „Valparaiso“, der ventes hertil i Begyndelsen af næste Uge efter endt Rejse Jorden rundt, medbringer blandt flere Nyherhvervelser til Zoologisk Have en ung Leopard, et usædvanligt smukt Eksempel, skænket af den danske Købmand Møller i Barwa.“

„Aa, du er en Svend, Far — at du kan sidde og finde saadan en Nyhed frem! Næh, hvor jeg dog glæder mig! Naar bare Onkel Aage nu har husket den Tomahawk, som han lovede at tage med til mig. Tror du ikke nok, han har den med, Far?“

Drengen hoppede rundt paa Gulvet, ellevild af Glæde, og smittede baade Far og Mor med sit glade Smil og sine straalende Øjne.

„Du har da ogsaa kun den dumme Tomahawk i Hovedet!“ — Hr. Klint opdagede i samme Øjeblik sin ufrivillige Vittighed og lo. „Saa har det vel mindre at sige, at Onkel Aage efter al Sandsynlighed kan faa Lov at fejre Julen herhjemme, før han skal ud igen —“

„Tror du, Onkel Aage bliver her i Julen, Far? Ih, sikken Jul vi saa skal ha’ — det er ikke til at holde ud at tænke paa!“

„Saa lad være at tænke paa det, min Dreng!“

„Jamen, det kan jeg ikke, Far! Jeg vil drømme om det om Natten, og jeg vil tænke paa det i Skolen og alle Steder —“

„I Skolen! — Næh, holdt, min Ven — den gaar ikke! Saa maa jeg vist hellere telegrafere til Onkel Aage, at han skal vende Skuden om!“

*

Dagene gik, og „Valparaiso“ kom.

En tidlig Formiddag, mens Arne var i Skole, holdt Maskinmester Aage Klint sit Indtog i sin Broders Hjem, hvor han blev modtaget med aabne Arme. Stærk og sund saa han ud, og hans Ansigt var præget af den Vilje og Beslutsomhed, som man møder hos Mænd, der lever Størstedelen af deres Liv paa de store Have. Foruden et Par mægtige

Rejsekufferten, medbragte han et velgørende friskt Pust fra alle de fagre Riger.

Det var tydeligt at se, at Onkel Aage hørte til Husets mest kærkomne Gæster. Frokostbordet var pyntet som til de festligste Lejligheder, og Fru Klint var utrættelig i sine Anstrengelser for, at han skulde befinde sig godt. Og der var ikke Tvivl om, at det lykkedes for hende til Fuldkommenhed. Onkel Aage lo og spøjte og var i det hele taget i et prægtigt Humør.

Da han efter Frokosten satte sig hen i Sofahjørnet og begyndte at fortælle om sine mange Oplevelser paa den store Rejse, var det, som selve Eventyret holdt sit Indtog i de hyggelige Stuer. Ingeniør Klint og hans Hustru hørte begærligt efter og afbrød ham hvert Øjeblik med Spørgsmaal og Bemærkninger. Der var saa meget at fortælle, og Onkel Aage var da heller ikke kommet ret langt i sin Beretning, da det ringede paa Døren.

Det var Arne, der kom fra Skole.

Han blev i et Nu klar over, at Onkel Aage var kommet, da han saa Mors Ansigt, da hun lukkede op. Med Overbøjethed paa og uden at tørre Fødderne af for han ind i Stuen og fløj Onkelens om Halsen.

„Ih, hvor er du dog solbrændt, Onkel Aage!“ udbrød han efter det første stormende Gensyn. „Du ligner en hel Indianer!“

„Jamen, tror du nu, den er ægte, den Kulør, hva', min store Dreng? Ja, for du er jo blevet saa stor, at det næsten ikke er til at tro!“

„Ja, min Størrelse den er i hvert Fald ægte nok, Onkel Aage!“ lo Arne.

Lidt efter kunde Onkel Aage gaa videre i sin spændende Beretning, og han havde faaet en ny interesseret Tilhører. Arne hørte efter med aaben Mund.

„Det er sandt!“ afbrød Onkel Aage pludselig sig selv. „Jeg glemmer helt, at jeg har et Par Smaating med hjem

til jer. Dem maa I hellere faa med det samme.“

„Tomahawken!“ tænkte Arne og fulgte med spændt Opmærksomhed sin Onkel, der stod paa Hovedet i den ene Kuffert.

„Se, her er for det første noget til Fruen!“ vedblev Onkel Aage og halede en Pakke op. „Silketøj til en ny Kjole — direkte importeret fra Kina!“

„Nej dog, Aage — det er alt for galt!“ — Fru Klint ligefrem rødmede af Glæde.

„Og en Bagatel til Herren — ægte Havana-Cigarer, indkøbt af mig selv paa Kuba — af fineste Høst!“

„Næh, ved du nu hvad, Aage! Jeg tror, du er rent tovtlig med alle dine Forærringer.“

„Naah, hvad Tovligheden angaar, saa gaar det nok! — Og saa er her en ... næ, det skal du selv finde ud af hvad er, Arne!“

Arne saa straks, at det ikke var Tomahawken. Det var jo en ganske lille Pakke! Han pakkede den hurtigt op og holdt en lille, grøn Æske i sin Haand.

Tegning af Axel Mathiesen.

Laaget af — og han saa til sin Overraskelse, at den var fyldt med et hvidt Pulver.

„Ja, du kigger, min Ven!“ — Onkel Aage morede sig kosteligt over Arnes forvirrede Miner. „Du tror velsagtens, det er en Portion Hovedpinepulver, ikke sandt? Saa vil jeg dog fraraade dig at ta' det ind som Medicin — for det er nemlig et *Heksepulver*! Ja, du kigger, men det er sandt! Jeg har personligt købt det af en forrykt Fakir i Yanaon, saa det er godt nok. Ser du, som Pulveret er nu, er det hvidt — men hør nu: hvis du en Dag fortæller bare en eneste Løgn til nogen, *blir Pulveret øjeblikkelig sort*. Hvad siger du til det?”

„Aa, det er ikke sandt, Onkel Aage! Du vil lave Grin med mig!”

„Lave Grin? Saa sandt jeg staar her, saa svor Inderen paa, at Pulveret har den Egenskab — og den Slags Folk er ikke til at spøge med.”

„Jamen, det er jo en Umulighed, Onkel! Pulveret kan da ikke skifte Farve af sig selv —”

„Ikke det? Du har vel aldrig haft med indiske Troldmænd at gøre, kan jeg høre. — Naa, nu kan vi jo se Tiden an! Hvis du kan bevare Pulveret hvidt, saa kan det være, der er en lille Opmuntring til dig —”

„Tomahawken!” røg det ud af Arne.

„Saa, saa — jeg nævnede ikke noget bestemt! Men som sagt — lad os se, om du kan bevare Pulveret hvidt!”

„Det kan jeg sagtens, Onkel! For jeg lyver aldrig —”

„Hov, hov — pas lidt paa! Det var dog ikke rart, om Pulveret allerede nu skulde blive sort.”

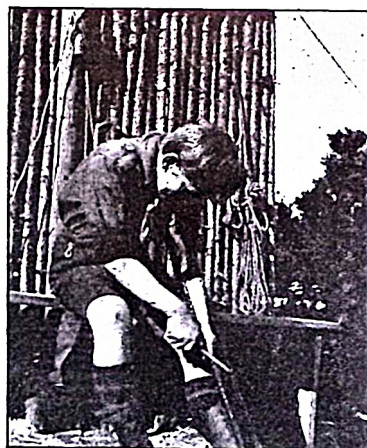
„Ja, nu kan vi jo se, Onkel — men jeg tror som sagt ikke paa den!”

Nogle Dage senere sad Onkel Aage og talte med sin Broder. De var alene hjemme.

„Hør, hvordan gaar det for Resten med det hvide Pulver? Har Arne ikke siden talt om det?” spurgte Onkel Aage i Samtalens Løb.

„Næh — han har saamænd ikke nævnt det med et Ord. Han har vist knap nok set til det. Æsken ligger og flyder inde paa hans Bord endnu. Næ, det er ikke saadan at binde den Knægt noget paa Ærmet —”

„Næ, det er naturligvis heller ikke fordi jeg selv troede paa den Historie, da jeg købte Pulveret. Men den forbandede Inder blev ved at presse mig —”

Hvad mon han bestiller?

Onkel Aage sad lidt og smaale for sig selv.

„Du — jeg kommer til at tænke paa, om man ikke kunde ha' Morskab af at prøve Drengen? Hvad om vi nu tog og fyldte Æsken med sort Pulver — ja, hvad har man — Kønrog f. Eks.?”

Ingeniør Klint slog en hjertelig Lat-ter op.

„Du er en Knop, Aage — det vil vi minsandten gøre! Det kan blive morsomt at høre, hvad han saa vil sige!”

Og ikke længe efter var Onkel Aages Idé blevet til Virkelighed.

Paa samme Tid som Ingeniør Klint og hans Broder udførte deres skumle Plan derhjemme, var Arne i en kedelig Forlegenhed henne paa Skolen. Han havde den foregaaende Eftermiddag været med Onkel Aage ombord paa „Valparaiso” og havde som Følge deraf ikke naaet at skrive sin tyske Stil.

Nu var Øjeblikket kommet, da de skulde aflevere. Læreren talte Stilene efter og opdagede, der manglede een.

„Hvem er det, der ikke har afleveret?” spurgte han.

„Det er mig!” — Arne rejste sig.

„Jeg har desværre glemt den hjemme.”

„Naa, men du har altsaa skrevet den?”

„Ja, jeg skrev den i Gaar — jeg skal gerne løbe hjem efter den.”

„Næ, det er ikke nødvendigt! Naar du siger, du har skrevet den, tror jeg dig selvfølgelig. Tag den saa med i Morgen!”

Det var ikke første Gang, Arne havde klaret sig paa den Maade i en snæver Vending. Saa han var ikke særlig optaget af Situationen. Først da han hav-

Havearbejde.

Indsendt af Lærer Hald, Fjerritslev.

Det smager!

En Slikmund.

de sidde en Stund, gik det op for ham, at han havde sagt en Usandhed, og i samme Øjeblik kom han til at tænke paa det hvide Pulver. — Det skulde alt-saa være blevet sort nu!

Han lo indvendig ved Tanken. — Saa-dan noget Vrvøl! Han var da ikke over-troisk!

Alligevel skyndte han sig en Smule mere end i Almindelighed, da han om Eftermiddagen gik fra Skole. Da han var kommet hjem, fik han ganske til-fældigt Ærinde paa sit Værelse! Han smilte, da han saa den lille, grønne Æske paa Bordet. Naar, nu skal vi se, at Onkel Aage er gaaet i Vandet, da han købte det Stads! tænkte han.

Han aabnede med et rask Tag Æsken — og havde nær tabt den af Forfær-delse: For — Pulveret var minsandten blevet sort!

I første Øjeblik kunde han hverken sanse eller samle. Men lidt efter lidt gik Situationen op for ham i sin fulde Alvor. — Tænk, hvis Onkel Aage nu ikke forærede ham Tomahawken af den Grund! Hvem skulde da ogsaa have tro-et det, om det forbistrede Stads! —

Da jog en Tanke lynsnart gennem hans Hjerne. Han smilte lunt og omsatte hurtigt Tanken i Handling.

„Hør, kan I forstaa det?“ sagde Onkel Aage Dagen efter til sin Broder og Svigerinde. „Knægten har ikke nævnt et Ord om, at Pulveret er blevet sort — mon han ikke har set det?“

„Det har han nok ikke!“ mente In-genjör Klint. „Jeg tror ærlig talt ikke, han spekulerer meget paa den Sag.“

„Jeg vil dog lige se, om han ikke skul-de have haft fat i Æsken, for jeg stil-lede den paa en bestemt Maade —“

Onkel Aage gik ind paa Arnes Væ-relse og betragtede Æsken. — Jo, det saa virkelig ud til, at Drengen havde haft fat i den! Men han havde aaben-bart ikke aabnet den?

Ganske tilfældigt tog Onkel Aage Laaget af. Han stirrede paa Æskens Indhold — og havde nær faaet et Chock. Han vilde næppe tro sine egne Øjne. Pulveret var nu hvidt igen!

„Hej — kom her skal I se!“ raabte han ind. Med et stort Smil viste han Æsken frem. „Kan I regne den ud?“

Der gik med eet et Lys op for Inge-njör Klint. Han havde ligesom sin Bro-der straks lugtet Lunten.

„Haha! Jeg tør vædde paa, at det er Kartoffelmel, han har fyldt i den,“ lo Onkel Aage og følte paa Indholdet.

„Ja, det er ikke til at tage fejl af — det er Kartoffelmel!“ afgjorde Fru Klint straks.

„Sikken dog en durkdreven Rad!“

„Ja, nu skal det blive sjovt at tale med ham, naar han kommer hjem.“

Arne kom i et uventet Krydsforhør, da han kom hjem. Over for saa klare Hoveder som sin Far og Onkel Aage maatte han hurtigt give op. Han ind-rømmede alt — baade om den tyske Stil og Kartoffelmel-Pulveret. Men da han fik at vide, at Onkel Aage havde lagt det sorte Pulver i Æsken for at prøve ham, ærgrede han sig dygtigt.

„Uf, det kan du slet ikke være be-kendt, Onkel! Men du er da ikke vred paa mig, vel? Jeg mener, du kan da godt holde dit Løfte alligevel og give mig den — Opmuntring, du talte om —“

„Jo, jeg er meget vred,“ sagde Onkel Aage og saa meget alvorlig ud. Men Arne var nu ikke rigtig sikker paa, at den Vrede var ægte. For det kunde ligne Onkel Aage at staa og more sig ind-vendig.

To Venner.

Juleaften blev saa hyggelig som al-drig før i det Klint'ske Hjem. Det skyld-tes naturligvis til Dels Onkel Aage, der for første Gang i flere Aar fejrede Jul hjemme i Danmark.

Da Gaverne blev uddelt, var der blandt andre Ting en langagtig Pakke til Arne. Han anede, hvad det var — og ganske rigtig! En pragtfuld Tomahawk kom til Syne, da han pakkede den op.

„Aa, Onkel Aage!“ udbrød han glæ-desstraalende.

„Det er storartet, min Dreng! Pas nu godt paa den — den er købt af en vaskeægte Indianer fra Omaha —“

„Uha, uha!“ lo Arne. „Tror du den har slaaet nogen Mennesker ihjel, On- kel Aage?“

„Det har den maaske nok, men der- for behøver du jo ikke at bruge den til det —“

„Uh, hvor er du dog rar, Onkel Aage!“ udbrød Arne og løftede Vaabnet højt over Hovedet.

„Ja, det ved jeg virkelig godt — men derfor behøver du da ikke at slaa mig ihjel!“

„Nej, men det gør jeg skam heller ikke, Onkel Aage! Jeg vilde bare klap- pe dig venligt med den!“

Paa Spejdertur

Sjælden har jeg modtaget saa megen Spejdgæstfrihed som i Frankrig. Vi kom til at bo i vort gamle Kvarter ude i Montmartre, og samme Aften kom en god Spejdervæn Alibert Siau, Fører for Rovers i Henrik IV's Trop. For to Aar siden, da vi var dernede paa Spejdertur, lærte vi ham at kende paa rigtig Spejdervis, idet han kom hen til os paa Gaden, fordi vi var i Uniform, præsenterede sig og spurgte, om han kunde hjælpe os med noget. — Og han hjalp os trofast dengang, hver eneste Dag i de 8 Dage, han var hjemme paa Orlov fra Middelhavsflaaden, hvor han aftjente sin Militærtjeneste. — Og i Aar igen. Baade han og mange af hans Spejdere og Førere gjorde alt for at vise os deres herlige By. — Hver Morgen kom de og hentede os, baade Pierre, André, George og Willy Lemit, som alle havde været med i Jamboreen — og flere andre. I Willys Hjem, hvor vi var indbudt, spillede en pragtfuld gammel Bedstemor „Der er et yndigt Land“ og „Dengang jeg drog afsted“ for os. De tog med os i Eifeltaarnet, de viste os Udstillingen, Louvre — Invalidhotellet og alle denne herlige Bys Severdigheder. — Vi var med dem i Week-end Lejr udenfor Paris, og her overrakte de os et fransk Flag og en Mængde andre Erindringer, baade Spejdertegn — selvvalde Læderarbejder, Tropstrofaer — Tørklæder og meget andet. Det Kammeratskab, vi fem Spejdere sluttede der, er Kammeratskab, som vil vare for hele Livet.

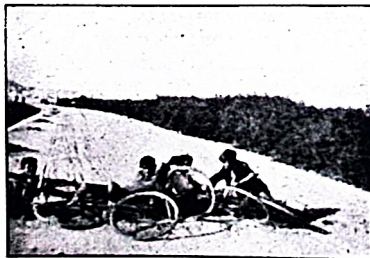
Saa rejste vi til Calais, hvor vi boede i Spejdernes Lokale — efter Indbydelse af Troppens Præsident, den fortræffelige gamle Spejder (70 Aar) Archit Laut. — Her mødte vi samme Gæstfrihed. Vi var Gæster til Aftensmad hos Føreren, Hr. og Fru Duveans pragtfulde Hjem — og ogsaa her skulde vi have Erindringsgaver med hjem. Hver af os fik et herligt, haandmalet Silketørklæde, som Kunstneren, Tropsfører Duvean selv havde malet. — Vi var kommet til at holde saa meget af det gæstfri Frankrig, saa vi opgav var planlagte Rejse til England og besluttede at blive hele Resten af Ferien i Frankrig. Da vi kom tilbage til Paris, blev vi modtaget med Jubel af vore Venner der. — Om Aftenen fik vi Besøg af en

Udsigten fra Tropslokalet i Monaco.

af mine gamle Spejder - og Skolekammerater, Leon Moltke Hvittfeldt. Han var samme Dag kommet i sin Bil fra Bordeaux og havde kun et Par Dage fulde af Arbejde i Paris, men alligevel kom han straks samme Aften — ligesom for 2 Aar siden — op til os, da han hørte, at en gammel Hellerupper var i Byen. — Vi gik hen allesammen og fik en Lemonsquash, og saa sagde han, hvad vi gamle Hellerupper næsten altid siger, naar vi mødes ude i Verden: — Lad os nu opfriske gamle Minder. — Du kan tro, jeg tit ønskede at kunne smide alt dette Kluns og trække i Spejdertøj og saa ud paa en rigtig Lørdagspølse. Det var en dejlig Tid! — Vi var alle til Middag hos hans Moder. — Ogsaa Legationsraad Engelsest og Kammerherre Bernhoft var utrættelige i at vise os Venlighed og Hjælp.

Fra Paris tog vi med Hurtigtog til Nice. I brændende Sol cyklede vi fra Banegaarden ad Palmealleen langs Middelhavet hen til Kolonnechef Pierre Parzy (Eclaireurs de France), en pragtfuld Spejder. Baade han, Tropsfører Gaston Charles og Roverfører Tschirret var enestaaende i Hjælpsomhed. — Aldrig har jeg set nogen Trop have en saa herlig Lejrplads og Tropsbus. Højt oppe ved det gamle

Sammenstød.

i Frankrig.

„Chateau“ midt i Byen — omgivet af blomstrende Agaver — Figenkaktus — og under en dejlig Pinie slog vi vort Telt op. Fra Teltet havde vi den mest henrivende Udsigt over Byen, Bjergene og det azurblaa Middelhav. Hver Morgen stillede en eller to Spejdere, som gjorde alt for at vise os rundt. Seton Maresca, „le petit Italien“, o. fl., den sidstnævnte cyklede med os paa en 3 Dages Cykle- og Telttur ad den herlige Bjergvej langs Middelhavet over Villefrance til Monaco — Monte Carlo og Menton. — Vi havde en interessant Søndagspølse med hele Nizza-Troppen ude ved Villefrance. Ogsaa Nizzaspejdere viste os uhyre Gæstfrihed. Vi var Gæster baade i Parzys og Charles' Hjem. De overrakte os med Gaver og Erindringer. — Paa den herlige Cykeltur langs Middelhavet havde vi en herlig Dag i Monaco, hvor vi særlig morede os over at se den storslaaede Kaktushave, som ejes af Prinsen af Monaco — Kaktus fra alle Verdens Egne, — saa høje som Træer — 3500 forskellige Arter. — Ogsaa her viste Føreren for Spejderne (Boy scouts de France), Sergeant Bus og Tropassistent Carayon os megen Venlighed. Vi boede i deres dejlige Lokale ude paa Halvøen. — I Menton blev vi indbudt til Middag hos Direktør for Gasværket, Bergeon. Hans Søn Pierre havde været med i Jamboreen (Eclaireurs Unionistes). Pierre kørte med os over den italienske Grænse.

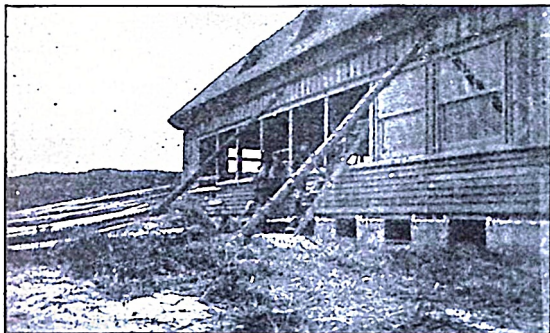
Italienerne var mindre gæstfri. Ved Grænsen forbød de os at tage Cyklerne med over Grænsen. Pierre cyklede med os tilbage til Nice. — Og saa alle disse Venskabsbaand, der knyttedes her, vil holde for hele Livet — Vi havde tænkt at tage over til Corsica, men Tiden til lod det ikke, derimod aftalte vi med Nice-Troppen maaske næste Aar at komme igen (maaske sammen med vor gamle Høvding Hartvig Møller og Hellerupperne) og sammen med Nice-Spejdere tage paa Vandrelejr til Corsica.

Henrik d. IV's Trop kommer naturligvis op at besøge os her i Sønderborg næste Sommer.

Vi rejste hjem fra Frankrig med de herligste Minder om et pragtfuldt Land og ægte Spejdervenskab.

Chr. H. Johansen.

Lærer Hald fortæller om Fjerritslevspejdernes Hus og Hytte

Den Idé, som „Spejdernes Magasin“ er kommet med — at hver Trop skulde se at anskaffe sig sit eget Hus eller sin egen Hytte — er glimrende.

De af os, der har saadan et Hus i Byen, vi bor i, ved, at det nu er uundværligt for os. Vi har vort Lejrmateriel der. Vi holder vore Møder og Smaasammenkomster der. Vi kan lave Husflid og rode rundt der uden at være bange for, at Forældre ser med Ængstelse paa „Svineriet“. — For vi skal selv rydde op, naar vi er færdige, og der er ingen Tæpper paa Gulvet, vi kan ødelægge, eller dyre Møbler, vi kan skramme.

Vi er nu saa heldige, at vi har en stor Have med. Derfor kan vi tumle os endnu mere ugenert. Ja, vi har endog begyndt at holde Høns — 17 Dværghøns. — Foruden Hund! Naar man har Dyrene paa nært Hold — og ikke f. Eks. i Nabovens Have — kommer man til at

holde af dem. Og man lærer at forstaa — og efterleve — Budet: Vær god mod Dyr.

Disse Ting, jeg her nævner til Fordel for et Tropshus, er indlysende. Men der er en helt anden Ting.

Enhver Trop har sine Brydningstider. Der kan være forskellige Grunde — Tropsførerens rejser — bliver træet — Troppens Spejdere sløjer af og andre Ting.

Men Huset staar som et Minde om svunden Stortid — og vil altid i det passende Øjeblik mane Spejdere frem til ny Daad og ny Stortid.

Tropshuset, Haven, Dyrene — alt sammen maner det til Samling — til Enighed — til Virksomhed.

Men et Tropshus koster Penge! Mange Penge!! Og Spejdere er som oftest ikke særlig vel beslaaede med dem.

Vel — saa lav en Hytte — og lav den selv.

I Svinkløv, hvor vi har vor faste Standlejr, har vi selv bygget os en Hytte. Den er lavet af Granstammer og Teltlærred. Taget er Tagspaan med Tagpap. Det har ikke været ret dyrt. Og i vort Land, hvor Klimaet er saa ustadigt, er det rart at have et Sted, hvor man i Tørvejr kan spise — ja, eventuelt lave sin Mad. Denne Hytte er dog ikke særlig stor. Der er kun Plads til Køkkenbord, Spisebord til 10 og Bænke samt nogle Hylder. (Borde og Bænke kan dog flyttes ud, saa man kan sove derinde). Vi er derfor begyndt at bygge en ny Hytte derude — meget større og bredere og med Plads til 30 ved Bordet. Det er Meningen, at det skal være straatakt — men det er jeg nu ikke sikker paa, vi kan lave ordentligt.

Begynd altsaa i Vinter at spare sammen til den Hytte, I skal lave til Sommer.

Redigeret af G. Hommens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

De danske Søspejdere.

Formand for Divisionsraadet: Kapt. K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80. V. Telf. Vester 3356.

Divisionschef: Spløjtnant K. Dahl, p. t. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København.

Divisionsraads mødet.

Lørdag den 24. Oktober afholdt De Danske Søspejdere Divisionsraads møde i København.

Formanden for Forretningsudvalget og Divisionschefen aflagde Beretning om den forløbne Sæson.

Forandringer og Udnævnelser:

Af Mangel paa Tid er Ingeniør Boye udtraadt af Divisionsraadets Forretningsudvalg samt fratraadt som Tropsfører for Skovshoved Søspejdertrop.

Fru A. Bülow er udtraadt af Divisionsraadets Forretningsudvalg. Beredermester A. Eriksen, Tropsfører for 2. Københavns Søspejdertrop er indtraadt i Divisionsraadets Forretningsudvalg.

Tropsassistent A. Broby er udnævnt til Tropsfører for Skovshoved Søspejdertrop.

Fra Det Danske Spejderkorps har Divisionsraadet modtaget Meddelelse om, at Korpsen har anerkendt Aalborg Søspejdertrop, med Kommune lærer Sonne Kofod som Tropsfører, som Trop under De Danske Søspejdere.

Københavns 1. Trop.

Troppen har om Søndagen trænet i Tovtrækning og desuden dyrket Roning og Gymnastik.

De ugentlige Patruljemøder har været optaget af Forberedelse til 3. Kl. Prøven samt til Signalering m. m. Søndag d. 11. Oktbr. aflagdes Besøg i Fregatten „Jylland“. Lørdag d. 17.—Mandag d. 19. deltog 11 Mand i en Efteraars-tur til Malmø, alle var indkvarteret i „Malmøkammeraternes Idrætshus“. Nogle af Søspejderne var paa Biltur til Lund. Søndag d. 25. Oktbr. Besøg paa Telefonhuset og Forevisning af Tropslokalet for Forældre og Troppens Venner.

Oscar Schou Christensen,

VORE TROPSFØRERE

stud. mag. Aage Broby, Skovshoved.

II Københavns Søspejdertrop.

Arbejdet paa vor nye Station optager stadig al vor Tid — der er ogsaa meget at tage fat paa — alt skal jo være tip-top, men det tager Tid, særlig nu hvor det mørkner saa tidligt paa Dagen, og vi derfor kun har Søndagen til at arbejde i.

Sejladsen har vi helt indstillet for i Aar, og denne Maaned skal vi se at faa Tid til at tage „Gry“ paa Land for Vinteren.

Vi mistede efter Langturen 10—12 af vore Dreng, som alle fik Hyre og nu farter rundt i Verden. Paa Grund af Byggearbejdet har vi ikke haft Tid til at uddanne nye Folk, saa der er tyndet en Del ud i vore Rækker, dog naar Stationen er færdig tager vi Revanche og aabner for Tilgang.

A. Eriksen,

Tropsfører, Vævergade 1², N.

Skovshoved Søspejdertrop.

I Løbet af Oktober Maaned har de to ordinære Tropsmøder været afholdt.

Endvidere har de fire Patruljer afholdt hver tre Møder.

Desuden afholdtes Søndag d. 25. Oktober en Øvelse i Ermelunden: To Stammer, som laa i indbyrdes Krig, var paa Jagt efter en Skat. En Meddelelse om et Spor, der fører til Skatten, er under en Kamp revet midt over, og hver af de to Stammer har Halvdelen.

Vi fik en fornøjelig, men uafgjort Øvelse ud af det.

Aage Broby,

Tropsfører, Strandvej 295, Chl.

Svendborg Søspejder Trop.

Søndag den 18. blev Kommandoen strøget paa „Asra“, og den er nu oplagt i Lystbaadehavnen. Hver Søndag Formiddag har Drengene haft travlt med Afrigning af „Asra“. Lørdag den 24. holdt Troppen et vellykket Afrigningsgilde.

Der har været afholdt Tropsmøde hver Mandag Aften paa Navigationskolen.

N. Christensen,
Tropsfører.

Ny Redaktør.

Med Aarets Udgang skifter „Søspejderne“ Redaktør. Det er udelukkende Mangel paa Tid, som forhindrer mig i at fortsætte med det Arbejde, som interesserer mig saa meget, og som sidste Regeringshandling vil jeg bringe alle, som har sjulpet mig i Arbejdet, en Tak for Hjælpen, og specielt siger jeg Tak til Redaktør Gunnar Jørgensen, Tak for godt Samarbejde.

Til Slut præsenterer jeg saa den nye Søspejder-Redaktør. Det bliver stud. mag. Aage Broby, Tropsfører for Skovshoved Søspejdertrop. Broby vil være de fleste Søspejderførere velbekendt — han er en af Divisionens ældste Gutter, og jeg vil kun haabe, at han maa faa lige saa megen Hjælp og Støtte i sit Arbejde, som jeg har faaet i mit — saa kan det sagtens gaa.

Tak for det forløbne Aar!

G. Hommens de Lichtenberg.

Artillerimester Bjørkelund.

Ved Divisionsraadsrådet d. 24. Oktbr. blev det endelig bestemt, at Artillerimester *F. Bjørkelund* træder tilbage fra sin Stilling som Instruktør ved *De Danske Søspejders* københavnske Troppes. Det fuldstændige Personskifte i Førernes Rækker fra Divisionschef til Troppsførere og *Bjørkelunds* Fravær i næsten 10 Aar grundet paa Udkommando gjorde, at han stod som en fremmed Mand for de nuværende Søspejdere. Derfor faldt Afgørelsen, taget af Divisionschefen og Troppsførerne, til Fordel for *Bjørkelunds* Stedfortræder, Artillerimester *Brühn*.

Allerede i Foraaret, da *Bjørkelund* vendte tilbage fra en Udkommando til Færøerne, skulde hans Forhold til Divisionen have været ordnet, men Sagen, der har hvilet hos Divisionschefen, er altsaa først i disse Dage bragt i Orden.

Det har for os gamle Søspejdere virket lidt pinligt, at Artillerimester *Bjørkelund*, der selv altid har været ualmindelig hurtig og præcis, har maattet vente saa længe for at faa sine Forhold bragt i Orden.

Afgørelsen er forstaaelig, men ikke destomindre er det os gamle Drengene en stor Sorg ikke mere, naar vi ser ud til vore Venner Søspejderne, at se *Bjørke-*

Bjørkelund.

lunds før saa kendte Skikkelse blandt de blaa Drengene.

I de mange Aar, *Bjørkelund* arbejdede blandt os, viste han sig som den rette Mand for Søspejderne, og i Gerning viste han, at han nærede stor Kærlighed til Søspejdersagen. For en Troppsfører var han en uforlignelig Støtte i Raad og Daad, og vi forsøger herved at bringe Artillerimester *Bjørkelund* en ringe Tak

for det kolossale og glimrende Arbejde, han i alle de mange Aar har gjort for Søspejderne.

Havde vi til Stadighed haft Kommandoen, havde *Bjørkelund* været den selvfølgeligste Mand — men som sagt, nye Tider — nye Mænd.

Kai Hansen. *Viggo Jansen.*
G. Hommens de Lichtenberg.
fhv. Troppsførere.

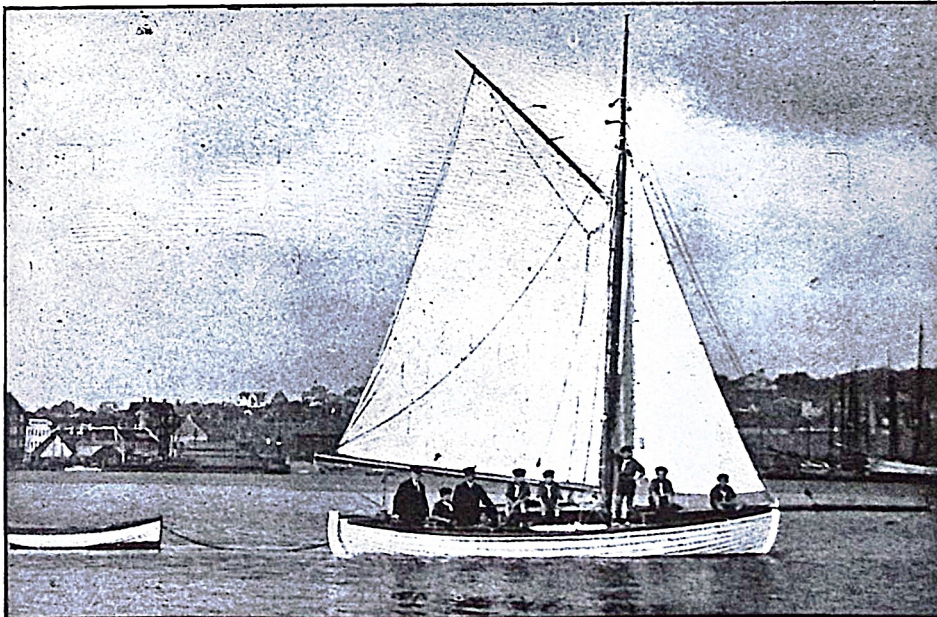
Besøget paa Telefonhuset.

1. Tropp havde Søndag d. 25. Oktbr. indbudt sine passive Medlemmer samt Spejlernes Forældre til et Besøg paa Telefonhuset i Nørregade. Besøget, der var arrangeret af Hr. Centralmester *Engstrøm*, forløb paa bedste Maade. Hr. Fuldmægtig *A. Smith* holdt først et kort, orienterende Foredrag over Selskabets Virksomhed, hvorefter Gæsterne (ca. 60) deltes i Hold, som derefter indgaaende besaa den store Virksomhed fra Kælder til Taganlæg. Senere aflagdes Besøg i det smukke Troppelokale paa Nørrevold.

Alle var Troppen meget taknemlig for den udmærkede Idé med Besøget paa disse Steder.

Kai.

Se forøvrigt under „Fra Divisionerne“.

Aalborg Søspejdere paa Limfjorden.

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

1. Randers.

Troppen tæller 46 Mand, fordelt paa 6 Patruljer. Vi har i Sommerferien ligget i Lejr ved Katholm Strand (Syd for Grenaa) med 24 Mand. Week-end-Lejre har patrulje- og tropsvis været afholdt hver anden Søndag, og Patruljerne holder Møde 1 Gang om Ugen. Troppen afholder Tropsmøde hver Torsdag i Skarnkassen, og hver Fredag laver vore store Spejdere Inventar af Trækasser. Søndag den 18. Oktober deltog Troppen i Kolonneeturneringen, der omfattede følgende Konkurrencer:

1. *Femkamp.* 5 Deltagere fra hver Patrulje, herunder: Knob, Strømpestopping, Ordonnansopgave, Afstandsbedømmelse og 2 km Spejdergangart.

2. *Signalering.* 2 Deltagere fra hver Patrulje.

3. *Snigpølse.* 3 Deltagere fra hver Patrulje.

Troppen vandt den af Kolonnens Førere tidligere udsatte Vandrepokal.

Tropskontoret er saabent hver Onsdag Aften, og her kan der bl. a. aflægges Prøver.

Troppen opretter fra 1. November en Førerpatrulje for Patruljeførere, Korporaler og 1. Kl. Spejdere. Lejrsparebanken er atter i Funktion. Der sælges Mærker a 10, 15 og 25 Øre. Troppens Patruljekonkurrence for Juli Kvartal, bestaaende af: Mødeprocent, Præcision og Orden, Kasse- og Dagbog, Materiellets Behandling samt Konkurrence under Sommerlejren, blev vundet af 4. Patrulje, som derfor har faaet Pladen til Patruljestanderen tildelt. Flere af

Troppens Førere har deltaget i Divisionens Førerkursus i Aalborg.

Troppen har for nylig mistet 3 af sine bedste Spejdere, nemlig Erik Sørensen, Otto Christiansen og Steffen Heerfordt, som alle har gjort et stort Arbejde indenfor Troppens Rækker. Troppen har haft god Tilgang siden Sommerferien, og seks Ulveunger er efter aflagt Løfte optaget i Troppen. Sommerlejren 1926 agtes afholdt paa Bornholm. „Bæveren“

Niels Ebbesens Trop.

Troppen tæller 19 Mand i 2 Patruljer. Troppen ledes nu af Tropsfører for 1. Randers Trop, Th. Hørup, idet Gregers Hansen er fratraadt Troppen grundet paa eventuel Bortrejse, og Assistenterne Secher Petersen og Scavenius (sidstnævnte tidligere 1. Absalon).

Vi har afholdt patruljevis Week-end-Lejre samt deltaget i Kolonneutre og i Kolonnens Efteraarsturnering. Troppen arbejder hver Fredag. Aften med at lave Inventar til Tropslokalet „Kul-kassen“.

Patruljerne holder Møde 1 Gang ugentlig.

Sommerlejren 1925 afholdtes ved Clasonsborg. N. E.

Tre kendte Ansigter.

Divisionschef Dr. Pors.
Tropsfører Tage Carstensen og
Divisionsassistent, Lærer Juul, 2. Hobro,

5. Frederiksberg Trop.

Troppen afholdt Søndag den 25. Okt. Parade i Anledning af Troppens 5 Aarsdag paa Frederiksberg Gymnasium. Til Festen var indbudt Spejdernes Forældre og Troppens passive Medlemmer. — Raadsformanden, Rektor Hauberg, talte til Spejderne om Spejderaand og Spejderpligter. Tropsføreren takkede Forældrene for Tilliden til Troppens Førere og takkede Raadet for godt Samarbejde. Der blev sunget forskellige Spejdersange og der afholdtes forskellige Underholdninger. Ulvene var ikklædt Indianerdragter og opførte Wia-wua-wampa i bengalsk Belysning, hvilket gjorde stor Lykke. Efter Paraden og Opvisningerne fejrede vi Dagen med Chokolade og Basser og sluttede Festen med forskellige Lege. Det var en vellykket Festsdag.

Skipper.

6. Absalon Trop.

Onsdag den 21. Oktober d. A. afholdt 6. Absalon Trop en vellykket Fest i Sass' Selskabslokaler. Aftenunderholdningen, der absolut var udmærket, begyndte med, at Tropsføreren, Hr. George Olsen reciterede en Prolog, som blev fremsagt af den 12-aarige Spejder Ben Braae, hvorefter de Herrer Daniel Jensen og A. Samuelsen med deres udmærkede Røster gjorde deres til, at Underholdningen blev god. En Studenterkvartet spillede nydeligt „Schuberts Kvartet Nr. 2, i Es-Dur.“ — Kgl. Skuespiller Herr Erling Schroeder oplæste nogle Historier af H. C. Andersen og sang en Vandresang af Eventyr paa Fodrejsen, hvilket var en Fornøjelse at overvære, hvad de Klapsalver, der fulgte efter Kunstnerens Afslutning, tydelig viste. Glemmes maa heller ikke Danseparret Frøken Sonja Petersen og Herr Eigil Carlsen, som gjorde stormende Lykke. Til Slut optraadte Kabaretkunstner Herr Kirkegaard-Assing, der med lyriske Vendinger og en vis Pathos fremsagde „Et Møde“ af Zakarias Nielsen, hvorefter Kunstneren fortalte nogle gode Historier, der særlig faldt i Publikums Smag. Her sluttede den egentlige Underholdning, hvorefter man gik over til Ballet, hvortil „The famous feline Jazz-band“ ydede sin glimrende Assistance, og da Klokken var 2, og Festen skulde afslutte, kunde man se til-

bage til en Fest rig paa gode Minder, som vi sikkert vil leve paa, indtil ny Fest opfinder.

1. Assens Tropic.

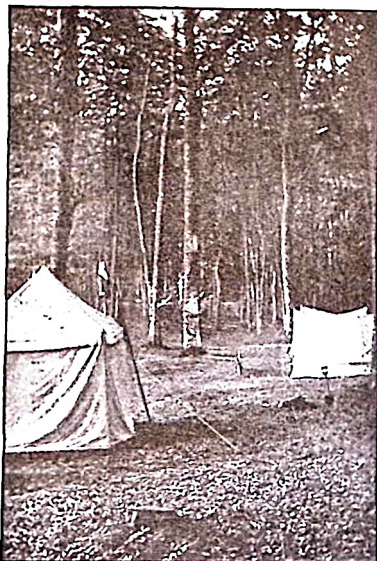
har faaet indmeldt to nye Spejdere, nemlig de to Japanere, der siden Jamboreen har været Landvæsenselever paa „Tommerupgaard“.

Spejdernes Turnering i Skagen.

havde samlet ca. 100 Deltagere fra de nordjyske Byer: Aalborg, Hjørring, Sæby, Frederikshavn og Skagen. Ankomsten fandt Sted med Tøget Kl. 10,20 Lørdag Aften. Drengene indkvarteredes derefter rundt om i Byens gæstfrie Hjem. Allerede Kl. 8 Søndag Morgen stilledes der paa Jernbaneplassen, hvor en smuk Faneparade fandt Sted, og hvor Stævnets Præsident, Kantor Larsen, holdt en kort Velkomsttale. — Under Trommehvirvler og Hornsignaler marcherede hele Styrken gennem Byen til Sportspladsen ved Plantagen. Her afholdtes Femkamp, og herfra udgik et Orienteringsløb, hvis Yderpunkter markeredes ved det hvide Fyr, Batterivejens Redningshus og Højens Hus. Løbet tog 2 Timer. De Drenge, der ikke direkte var beskæftigede, foretog en rask Marschtur til Fyret paa Grenen for ikke at paadrage sig en Forkølelse ved Uvirksomhed i det kolde Efteraarsvejr. — Da Middagspavsen i Hjemmene var forbi, gik man ved 2-Tiden i Gang med en hel Række nye Øvelser, der varede i flere Timer. Om Aftenen samledes alle Spejderne paa Clausens Hotel, hvis hyggelige Sale var fyldt til sidste Plads. Kantor Larsen holdt en Tale for Fædrelandet og fremviste Lysbilledserien: Skagen. Derefter fandt Præmieuddelingen Sted, og Resten af Aftenen gik med Spejderunderholdning af forskellig Art. Man tør sikkert sige, at Spejderne havde en god Dag i Skagen, og at hele Turneringens smukke Forløb tjener Lederne til den største Ære.

I de vigtigste Øvelser sejrede følgende Hold:

I Orienteringsløb Frederikshavn, Femkamp Skagen, Tovtrækning Aalborg, Ambulanceøvelse Skagen, 1. Præmie, Frederikshavn 2. Pr., Aalborg 3. Pr. Højdespring over 15 Aar, Aalborg, Højdespring under 15 Aar, Hjørring, Længdespring over 15 Aar, Skagen, Længdespring under 15 Aar, Aalborg, Sta-

1. Absalon. H. K. D.

fetløb under 15 Aar, Frederikshavn, 100 Meters Løb over 15 Aar, Aalborg.

Frederiksborg Amt.

Divisionen havde den 1. November en større Øvelse med 4. Øbro og Holte Tropic paa det ene Parti og Birkerød, Hillerød, Helsingør og Frøværk paa det andet. Øvelsen foregik i Terrænet Højbjerg-Maglebjerg-Ruderskov-Høje Sandbjerg. Der var Fart og Lyst over det paa begge Partier; desværre maatte vi holde op en Time før Tiden, da Fremmedlegionen (F. A. D.) paa dette Tidspunkt havde „maset“ Riff-Karbylerne fuldstændig. Naa, det var nu ikke saa mærkeligt, da Legionærerne var ca. 150 mod ca. 60. Det var med Ære Riff-Karbylerne tabte, og vi takker dem for den gæve Kamp.

5. Frederiksborg Tropic.

November staar indenfor Divisionen i Festernes Tegn, saaledes har Hillerød stor Fest den 8. ds., Frølund den 13 ds. og endelig Helsingør den 14. ds. Men ikke alene Fester er planlagt. Divisionen har saaledes i Forening med Københavns Amt Div. planlagt et *Fører-kursus* i Vinterens Løb, ligesom de sædvanlige Møder med Førere og Raadsmedlemmer stadig finder Sted.

Bedey.

1. Randers Tropic.

Vi har vist ikke ladet høre fra os siden Sommerferien! Undskyld! men vi skal nok se at forbedre os. Grunden er dog heldigvis ikke den, at vi har ligget i Dvale; det har vi netop ikke.

Vor Sommerlejr holdt vi ved „Katholm“ (Djursland) fra 9.—19. Juli. Den var med et mildt Udtryk vellykket. Det bedste Bevis herfor fik vi ved Hjemkomsten, da en Spejder med 9 Aarsstjerner bemærkede: „Det er den bedste Sommerlejr, jeg har været med til!“ og han har dog været med til en Del. I Lejren deltog godt en Snes Mand. Programmet var meget afvekslende: Kan-svømning, Dykning, Terrænøvelse, Natmanøvre, Bivuakeringsøvelse, 4 Mils Tur til 1. Kl. Prøven o. s. v. Maden var god, Vejret var fint, kort sagt: den var rigtig „i Lod“.

Af Dagbogen fremgaar det endvidere: ¹/₂. Trops-Week-end Lejr ved Mariager med en natlig Bortførelse af et Par af vore Ulveunger, som laa i 3 Dages Lejr i Nærheden.

²/₂, afholdtes en fænomenal Terrænøvelse paa Cykle over Grundlaget: En Bondeopstand mod de tyranniske Herremænd. Resultatet blev en knusende Sejr for Bønderne, 187 Points mod 39. Herremændene gaar dog vistnok med skumle Revancetanker, men Bønderne er forbedret paa det værste.

Skovmandslejr.

er den rette Overskrift til „Niels Ebbesen's Tropic's“ Lejr ved Clasonsborg paa Heden syd for Kibæk. Lørdag den 25. Juli spændte vi, Kl. 9 Aften, den sidste Rem paa Bagagen, besteg vore Cykler og drog paa Tur, første Nat tilbragtes i et Sommerhus nær Viborg, da vi Søndag Morgen skulde mødes med nogle Spejdere fra Viborg, som skulde med os paa Lejr.

Søndag Aften blev vi paa det hjerta-

ligste modtaget af vor Lejrvært paa Clasonsborg Herr Direktør Lausen. Vi naaede lige at faa Teltene rejst, da den første Byge skyllede ned for at overtyde sig om vore Teltes Modstandskraft (de holdt). Nu tilbragte vi 7 vidunderlige Dage i et herligt Terræn, her findes alt, hvad et Drengenhjerte kan begære, frisk, men hundekoldt Aavand at bade i, prægtige høje Træer at klatre i, og mest af alt et særdeles rigt Dyreliv at studere, og man maa sige, at Drengene vidste at benytte sig deraf, sjældent, undtagen til Maaltiderne og Lejrbaalene, var Drengene hjemme i Lejren, overalt traf man dem studerende Dyre og Planteliv, sejlede i Kano eller plaskende i Vandet. En Aften var vi til Lejrbaal paa Clasonborg, hvor vi sad samlede om den prægtige Kamin. En Eftermiddag til Chokolade sammesteds. En Dag paa Tur til Sandmilerne med det reneste Flyvesand.

Minder som Pandekager gennemhullet af den mægtige Regnbyge, som altid

fandt for godt at ledsage Forberedelserne til vore Maaltider, Isfluglens Flugt, Egernes morsomme Leg, Aftenvandringerne med de prægtige Wild-West Udsigter, Minder om endeløse Hedestrækninger, Sump, Aaløb og stejle Skraaninger, vil altid være knyttet til vor Skovmandslejr ved Clasonsborg. Tag til Clasonsborg, Spejdere, til næste Aar, det er en Oplevelse for alle rigtige Naturiagttagere.

Julegaven.

Blandt nyttige Julegaver kan vi anbefale alle Spejdere de overalt saa højt værdsatte *Meta* Apparater med dertil hørende *Meta* Brændstof, dels grundet paa Kogeapparaternes praktiske Bygning (idet disse nemt kan sammenfoldes saaledes, at de intet fylder i Rygsækken) og dels fordi Brændstoffet der anvendes, er fremstillet i fast Form og derfor nemt at medføre. Det vil sikkert være enhver Spejders Ønske at komme i Besiddelse af et saadant *Meta* Apparat. Iøvrigt

henviser vi til Annoncen og til de forskellige Spejder Depoter, der demonstrerer Apparaterne.

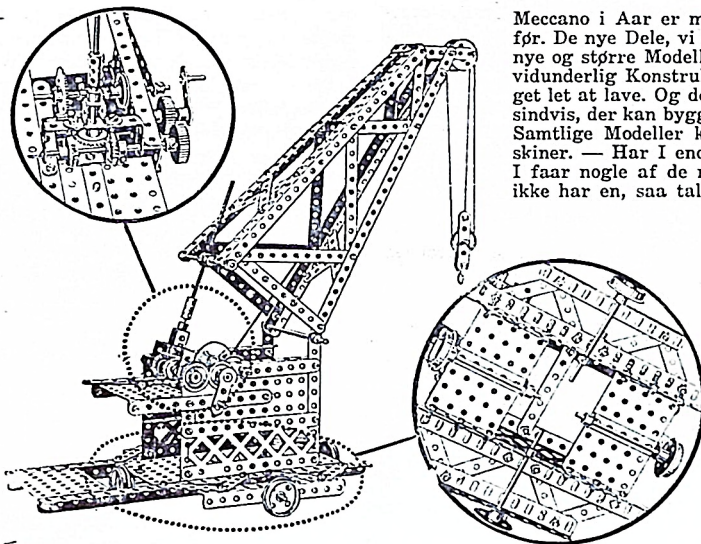
1. Absalon Trop H. K. D.

I Efteraarsferien afholdt Troppen en Efteraarslejr fra den 18. til den 25. Oktober for at træne til den forestaaende Divisionsturnering, som afholdtes den 22. November. Lejren var beliggende i Folehave Skov ved Hørsholm.

Det var meget fornøjeligt, trods vekslende Vejr, vi fik prøvet baade Nattefrost og Regn, ja, en Morgen regnede det endda saa stærkt, at vi maatte stryge Havregrøden og nøjes med The og Klemmer, ellers var Grøden sikkert blevet til Suppe inden var spist; men vi tog de smaa Genvordigheder med godt Humør, og vor Fører, Herr Henningsen, havde ogsaa mange smaa Opmuntringer i Baghaanden til os. Naar vi havde Fritid spillede vi Fodbold eller fortalte Historier i Teltet.

P.

MECCANO til 1926 Modeller i tusindvis Større og bedre!!

Denne Model af en Drejekran bygges udelukkende af Meccano Dele.

Meccano i Aar er morsommere og mere interessant end nogensinde før. De nye Dele, vi fra Tid til anden har føjet til Systemet, betyder nye og større Modeller. — Se blot paa denne store Kran f. Eks.; en vidunderlig Konstruktion af glinsende Staal og Messing, der er meget let at lave. Og det er blot Begyndelsen, for der er Modeller i Tusindvis, der kan bygges med Meccano, og altid bruges de samme Dele. Samtlige Modeller kommer til at arbejde netop som virkelige Maskiner. — Har I endnu en Meccano Daase? I saa Fald spørg for, at I faar nogle af de nye Dele for at modernisere den. Hvis I endnu ikke har en, saa tal med Far derom; nu har vi Jul igen og benyt saa Lejligheden!

MECCANO ÆSKER

komplet fra Kr. 5.50. Faas i alle
Legetejsforretninger

Køb ingen Efterligninger men alene Meccano,
som er skinnende Nikkel

I alle Forespørgsler bedes angive Afd. No. 39

Generalagent:

FR. FRÉMINIUR
1 RUE DES BOGARDS, BRYSSEL
BELGIEN

THORNGREEN

Vimmelskiftet 46-48. Telefon 4648

Hovedforhandler for Skandinavien

Speciel Mescano Afdeling. — Alle Oplysninger gives

Sønderborg.

Der er stiftet et sønderborg Tropsamfund af stud. mag. Erik Hohny Christensen, stud. mag. Heinrich Bach og stud. mag. Peter Jørgensen og mig, stud. mag. President for Senatet: Erik Hohny Christensen.

Desuden en Ulveflok under Væringernes Trop. — (Tropsraadet fungerer som Flokraad):

Frk. Christel Ipsen, Datter af Overlæge Ipsen (Statshospitalet i Sønderborg) er blevet Flokassistent.

Tropsraadet for „Væringerne“ har De jo?

Direktør Nielsen, Oliemøllen, *Formand.*

Købmand Jørgen Andersen, Magasin du Nord.

Rektor Hertz, Statsskolen.

Proprietær Jessen, Majaølgaard.

Adjunkt J. Mehl (Statsskolen), *Selektør.*

1. Vejle Trop

startedes 4. September med 13 Spejdere. Nu, to Maaneder efter, er Antallet vokset til 40. Hittil har været afholdt fire Tropsturer, ligesom Troppen deltog i Lillebæltkolonnens Efteraarsøvelse. Endvidere huskes en vellykket Tropsfest med Forevisning af Jamboreefilmen. Med Undtagelse af en Juniorpatrulje er, alle Troppens Spejdere færdige med 2. Kl. Prøven, og Kilometerpladerne aftages i stor Udstrækning. Arbejdet gaar nu først og fremmest ud paa Fremskaffelse af et Tropslokale. Til Januar begyndes paa et Samariterkursus.

Tropsraadsformand er Rektor J. Alsted, Tropsfører, Adjunkt Tviess og Tropsassistent, Journalist Kay Nissen.

Aalborg Søspejdertrop.

Det var en lang og herlig Sommer, men nu er den forbi, og tilbage har vi Minderne om en Række fornøjelige og lærerige Ture paa Fjorden. Aalborg Søspejderne har krydset den paa langs og paa tværs — fra Hals til Løgstør og Nykøbing Mors.

Den 29. Oktober kom uventet den glædelige Meddelelse, at „Diana“ med Divisionschefen om Bord vilde gæste Aalborg, og samme Dags Aften var Planen lagt for Afholdelsen af en lille Højtidelighed med Aflæggelse af Spejderløftet og Optagelse i Korpsen. — „Diana“ dampede derefter til Nykøbing.

Skuffelsen var meget stor, da der Dagen efter kom følgende Melding: „En drivende Mine er observeret i Farvandet omkring Skagen. „Diana“ har faaet Ordre til at opsøge og uskadeliggøre den“.

Midt paa Eftermiddagen passerede „Diana“ atter Aalborg, og til første Søspejderhilsen fjædes meget passende de kendte Ord: „Saa du Røgen“!

Sonne Koefoed,

Ryesgade 54, Aalborg.

Søspejderfest.

Vi minder om, at det er d. 5. Decbr., *København's 1. Trop* holder sin store Fødselsdagsfest i Langelinjes Pavillon Kl. 7½ pr. Saa vel til Underholdningen som til Souperen gaar Billetsalget strygende — ligeledes, er der stor Rift om Lodsedler til et Lotteri med mange værdifulde Gevinster.

Billetter og Lodsedler faas hos Troppens Spejdere samt paa „Spejder-Munderings-Magasinet“, Landemærket 3. Tlf. 10909.

1. Nykøbing F. Trop

afholdt d. 26. og 27. September en stor Basar. Byen stillede sig velvilligt overfor Troppen, og en Masse værdifulde Gaver kom ind. Paa Scenen var der Underholdning hver Time, dels af Troppens Spejdere og dels af den kendte Balletdanserinde Frk. Karen Margrethe Olsen, som lige var vendt hjem fra Paris og havde i Nykøbing sin eneste Optræden, inden Frøkenen igen vendte tilbage til Seinstaden.

Overskudet blev pænt, saa Troppen nu kan anskaffe nyt Lejrudstyr.

Vendertroppen

bestaar af 1. Guldborg L. Patrulje, 12 Spejdere — 1. Saxkøbing Patrulje, 16 Spejdere. Ialt 28 Spejdere; har for Tiden ingen Tropsfører, men ledes af 4 „gamle Drengene“, er i god Fremgang, der arbejdes under „Højtryk“.

Med Spejderhilsen

Patruljeførerne.

5. Østerbro.

De gamle Ravne blev i Reden hele Sommeren for at rugge. Da Æggene brast, kom der Ørne og Falke ud af Skallerne. Ungerne er nu alle naaet op i II. Klasse.

1. Maribo.

I. Maribo Tropsraad har udvidet Rammerne, og bestaar nu af:

Redaktør N. M. Nielsen, Formand.

Grosserer H. Nicolaisen.

Landinspektør S. Junkersen.

Bankdirektør Ove Schebye.

Overlæge Dr. med. N. Muus.

Driftsbestyrer F. Agerskov.

Guldsmed Alex Olsen.

1. Gjedser Trop.

2 Patruljeførere har fra 1. Oktober forladt os; den ene, Henrik Presen, der har været med til at starte Troppen, er flyttet til Græsted, Nordsjælland. Vi bringer ham herved en hjertelig Tak for hans Arbejde i Troppen, for hans aldrig svigtende Humør og for hans Offervilje, naar det gjaldt Troppens Vel; vi ønsker ham alle en lys og lykkelig Fremtid. Den anden af de omtalte Patruljeførere, Erik Heinrich, har faaet Plads paa Nordfalster, men staar stadig som Medlem af Troppen; vi haaber paa fortsat Samarbejde, skønt vi jo nu ses noget sjældnere.

Troppens Deltagelse i Divisionsøvelsen paa Sydsjælland, var overvældende, der var anmeldt 7 Mand — og der mødte een, nemlig Hans Prehn, de øvrige udeblev paa Grund af Regnvej — raske Drengene. Uha! Hans har før vist at han er en rigtig Spejder, der ikke giver op, han var saaledes den eneste herfra, der i Sommer fuldførte 500 m Svømningen i Nykøbing F., — og det skal han hermed have Troppens Tak for.

Gjedser, 2. November 1925.

J. C. Petersen.

Radio Radio

Den talende Eversharp

— Et teknisk Under —

Radiopennen ser ud som en alm. „Eversharp“. Er samtidig

Blyant og Radiomodtager

Solid og elegant. Intet Legetøj. Funktion og Lydstyrke som det bedste og dyreste Detektorapparat. Er altid og overalt parat. Ingen Specialantenne nødvendig.

Enhver Spejder

maa være i Besiddelse af en saadan. Prøve kompl. imod Kr. 10 forud i N.B. Brev. 3 Stk. Kr. 27. Gerne Frimærker. **Uls Hammeraterne Annoncen.**

Firma L. Moustgaard,
Hammerbrochstrasse 4, Hamburg 15

»Efteraarsmanøvre« ved Vordingborg.

Den 18. Oktober holdt Sydsjællands og Lolland-Falsters Divisioner deres om trent traditionelle Efteraarsøvelse ved Vordingborg. Sydsjællænderne talte et Par Hundrede Spejdere under Divisionschef *Per Langs* Ledelse, medens »Sydhavspøerne« mødte med 130 Mand under Divisionschef, Boghandler *Rye-Clausen*, Maribo.

Øvelsen, der foregik i Omegnen af Nyraad, gik kort ud paa, at Lolland-Falster skulde forsvare en Fæstning 8 km. bag Nyraad By, medens Sydsjælland og Vordingborg i to Partier skulde omringe og angribe Styrken.

Lolland-Falster opnaaede ved en glimrende Taktik, nogle Omposteringer af Hovedstyrken — udført af Tropsfører *Andersen*, 1. Maribo — at holde sit Opholdssted skjult for Modparten, saaledes at de først ved Øvelsens Slutning var klar over Stillingen, og de fik saaledes ikke Lejlighed til at foretage et Angreb, der kunde have blevet skæbnesvangert nok for Lolland-Falster. Mindre heldig var Forsvarerne med de Forpostpatruljer, der blev sendt ud i Terrænet. De blev næsten alle mast — og saa i Ordets bogstavelige Betydning — af Sydsjællændernes stærke og til Tider alt for voldsomme Patruljer.

Lolland-Falster blev Vinder, men Øvelsen naaede ikke at blive saa interessant, som den havde Muligheder for.

Interessant for Førrerne blev derimod den udmærkede Kritik som Øvelseslederen, Premierløjtnant P. A. Mathiesen, gav efter Øvelsen. Han rettede først de rent »terrænæssige« Fejl, og fremhævede derefter, at der i Terrænlegene maa lægges langt mere Vægt paa *Spejdersport* end paa rene Klø. De mange Patruljer, der var sendt ud fra begge Partier, havde blot faaet Besked paa at finde Modparten og klø løs paa dem. I Stedet burde de have været stillet overfor bestemte, nøje angivne Opgaver, der skulde løses før man tog fat paa de næste. Det er Opgaver, Spejderne skal stilles overfor — ikke Klø.

Desværre glemte Øvelseslederen en Del af Kritikken, som han ellers havde bebudet. Den vilde ellers have lydt saaledes: Der er en Ting, der maa paa tales; overfor nogle store Roverpatruljer. Der var nogle af dem — hvorfra er

ligegyldigt — der ligefrem boltrede sig i Raaheder, ikke overfor jævnbyrdige, men overfor mindre Spejdere — det var saa rart nemt. Det var Folk, der bare var taget ud for at komme paa »Knokkeløvelse« og for at drøje sig, men det var ikke Meningen ved Terrænlegene, da de indførtes i Spejdersporten, selv om det efterhaanden er ved at blive Sædvane.

Glentetroppen.

Glentetroppen, der i Foraaret startede med en Førrerskole, hvis Afslutning dannedes af en 9 Dages Sommerlejr paa Langeland, bestaar nu af 35 Spejdere, fordelt i 4 Patruljer, der alle slider kraftigt med Prøverne. For at skaffe Penge til Lejrudstyr, afholdt Troppen d. 12—13 September en vellykket Spejderfest i Skolegaarden, i hvis ene Hjørne var rejst en Kopi af Lejren paa Langeland. Ved Lejrens Komfur bagte Pigespejderne Æbleskiver som fandt rivende Afsætning.

Desuden var der arrangeret Lykehjul, Blomster- og Frugtboder, et Skydetelt for Flitsbue, samt et mægtigt Restaurationstelt.

Alt hvad der solgtes i Boderne var skænket af Skolens Elever, og hele Festen var anlagt saa primitivt, at Spejderne selv kunde klare det hele. Derfor blev der ogsaa givet Opvisning i forskellige Spejderfærdigheder, Lejrarbejde o. s. v. Navnlige gjorde en Lejrcirkus stormende Lykke. Begge Dage sluttede med et Lejrbaal i Skolegaarden. Den vellykkede Fest, der var begunstiget af et straalende Vejr, gav et Nettooverskud paa 1000 Kr., mens Udgifterne ialt kun havde været ca. 100 Kr., et Resultat, der maa siges at være ærefuldt; men mest fordi det var en Spejderfest, som var præget af Spejderne fra første til sidste Færd. Medvirkende til det fine Overskud var i høj Grad Bortlodning af en Cykle, som en velvillig Spejderfader havde skænket Troppen. Spejderfædre har i det hele taget vist Troppen en sjælden Interesse, saaledes skænkede en Fader Troppen en pragtfuld Stander, straks efter Starten i Foraaret.

Troppen arbejder nu regelmæssigt med Møder og Ture, ikke mindst med Henblik paa Foraarsturneringen 1926. Ved Foraarsturneringen i Aar blev Troppen udenfor Konkurrence Nr. 2 og

ved Svømmeturneringen i August Nr. 1. Der optages kun ny Medlemmer i September hvert Aar. Ved Indsamlingen til Nationalmusæet i Foraaret, gjorde Troppen et stort Arbejde for den lokale Komité og i denne Maaned har Troppen solgt Lodsedler for røde Kors.

Johns. Andersen.

1. Absalon Trop.

1. Absalon Trop, der den 9. Maj d. A. holdt 5 Aars Fødselsdag, tæller 37 Mand, fordelt i 5 Patruljer. Hver Ugedag er der Tropsmøde i Sct. Hansgades Kommuneskole. Mødet indledes med en Gennemgang af J. P. Mullers System under Vejledning af Tropsfører *Gustaf Høyer*. Ved 1. Københavns Divisions Tivolfest havde vi den Fornøjelse at vise det paa Planen. Efter at have »mulleret«, driver vi indendørs Spejderidræt, Kast med Redningsreb, Lassokast, Signalering o. s. v. Bagefter har vi forskellige Lege som Blindeboksnings, Kapløb med sammenbundne Ben, »Bjergbestigning« o. a. Mødet slutes med, at vi i en Kreds om et jo desværre kun drømt Lejrbaal synger nogle manende Sange, som f. Eks. »Jeg har Vandreløst i Blodet«, »Fyrrer Aar frem« og »For Spejdere findes ej Grænser paa Jord«. Tillige har hver Patulje et Møde hver Uge, hvor Ting som Nødhjælp, Kimsleg, Kortlæsning og Knobbinding indøves. I det forløbne Efteraar har vi været paa flere vellykkede Week-end-Lejre, hvor der er blevet trænet til Prøver og Duelighedstegn. Med 1. Nyboder Trop har vi haft Øvelse, og vi har Øvelser i Udsigt med 1. Øbrø Trop og 1. Ordrup Trop. Troppens Liv præges i høj Grad af den storartede Vandrelejr paa Bornholm i Sommer. Det er trods alt Minderne fra Sommerlejren, Oplevelserne og Kammeratskabet, at der leves paa Vintereren igennem.

Christian Gandil.

Chr. IV.s Trop.

Da Troppen en Tid har ligget stille og vor Tropsfører ikke magtede at føre Troppen (paa Grund af Forretnings-overtagelse efter sin Faders Død) besluttede Erik Koie og undertegnede at faa Gang i Troppen igen. Det første, vi tog os til, var at danne et Tropsraad, da vi manglede dette. Vi havde Held med os, idet følgende Herrer dannede dette Raad: Amtsforvalter Bianco

Boeck, Guldsmid E. Eriksen-Koie, Overpolitibetjent I. A. Jørgensen-Jandrup, Købmand Chr. Sparving, Adjunkt K. T. V. Kretschmer, Købmand Th. Lewinsky, Købmand Hammer-Sperling, Repræsentant Mik. Hansen.

Efter det første Møde den 1. ds. hos Amtsforvalteren Bianco Boeck vedtages det den 8. November d. A. at afholde en stor Fest paa Hotel Leidersdorff for at støtte Økonomen i Troppen.

Vi afholdt altsaa stor Fest den 8. November Kl. 7½ paa Hotel Leidersdorff. Programmet var: Koncert af Hellerup-Spejdernes Orkester (som velvilligt har tilbudt sig), derefter en Dilettantkomedie i 1 Akt — Tableau — Lejrbaal af Spejderne og derefter Bal

J. K.

1. Absalon Trop.

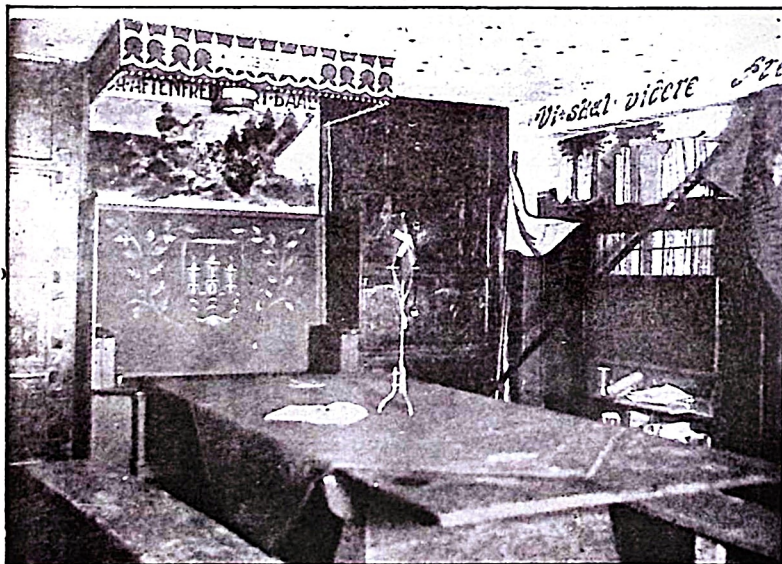
I det allertidligste Foraar, i Paasken, var Troppens Patruljer paa Vandreljre, hvoraf den ene i Sverige; den 2.—3. Maj deltog Troppen i 1. Københavns Divisions Foraarsturnering paa Jamboreesletten og vandt her en Rævehale i den samlede Turnering og 1. Præmie i Femkamp, Pinselejren afholdtes i skiftende Solskins-Blæse-Torden-og-Hagljejr, men med godt Humør over hele Linien, i Gurrevang, og 14 Dage efter laa vi i Lejr paa Havarthigaar-

dens Grund ved Søllerød, hvor Absalon-kolonnen havde rejst sin hvide By med 26 Telte. Vi deltog i Fakkeltøget for Carl Nielsen d. 9. Juni og d. 23. i Sct. Hansbaalet paa Jamboreesletten, saavel som vi stillede Folk til Raadighed ved Jamboreebaalene i Dyrehaven i August. Fra 4.—19. Juli vandrede Troppen med 38 Dreng Bornholm rundt og levede gennemsnitlig for 2,13 Kr. pr. Dag, alt iberegnet; heraf androg Kosten 1,37 Kr. pr. Dag.

Den 8. April havde vi Tropsfest hos Nimb, hvor vi selv leverede Underholdningen (stort Overskud!), afholdt ligeledes i Foraaret Patruljeførerskole, Brandmands- og Samariterkursus, og Troppen har indpøvet I. P. Müllers System i Stedet for de 6 Spejderøvelser og foreviste Systemet under Ledelse af Kapt. I. P. Jespersen til Divisionens Tivolifest. Vi deltog med 35 Mand i Spejderkorpsenes store Fællesspøvelse i Hareskovene, og sidst har vi deltaget i Byplanslaboratoriets Færdselstælling.

Vi afholder Troppsmøde een Gang om Ugen i en Gymnastiksal, ligesom ugentlige Patruljemøder afholdes i vort Tropslokale, Trops- og Patruljeture hver første og tredje Søndag i hver Maaned, dels Træning til Prøver eller Mærker, dels Øvelser.

Kaj Lundby, Tropsfører.

1. Absalons Tropslokale.

Tropsfest.

Chr. den 4.s Trop holdt Søndag den 8. Novbr. sin første Spejderfest i Aar. Tilstrømningen var enorm, men man fik ogsaa noget for Pengene. Dagen igennem havde Hellerups Musikkorps spillet paa Byens Torv etc. Resultatet var, at det meste af Byen købte Adgangskort til Festen for at faa endnu en Omgang Messingsuppe. Og det fik de. Baade i Begyndelsen og i Slutningen af Aftenunderholdningen samt adskillige Gange i Løbet af denne lod Fialla Hornet lyde. Hillerød-Spejderne selv valgte at spille en lille Dilettantkomedie, som i Programmet var omtalt som en lille „Enakter“, men som viste sig at være en større Tragedie i flere Akter, hvori tre unge, smukke Damer og samme Antal mandige Elskere „sjelede“ for et begejstret Publikum. Nu kunde Aftenunderholdningen for den Sags Skyld godt være holdt op, der var absolut givet fuld Valuta for Pengene, men nu fik man yderligere en „Retsscene“, som var meget morsom, et Fædrelands-tableau samt nogle Signaler af to Hellerup-Lurblæsere. Derefter gik Dansen lige til Kl. 1.

Iøvrigt gik det hele med Fart og Frejdighed, saa, vi haaber, Chr. d. 4.s udvalgte Skare maa faa et godt økonomisk Udbytte ud af det, naar det bliver gjort op.

Adjutant.

Dronning Margrethes Trop.

Troppen har mistet en Del Spejdere, som efter endt Skolegang har faaet Beskæftigelse uden for Byen, men vi venter Tilgang af nye. Den 6. November var Troppen til en lille Festlighed hos vort elskværdige Tropsraadsmedlem, Kapt. V. Dræby, til Ære for den øst-rigske Kolonnechef Willy, som tidligere har deltaget i en af vore Week-end-Lejre Sommeren 1924, og som nu gerne vilde hilse paa os igen; han lærte os nogle nye Lege og Øvelser, og Drengene syntes, han var en udmærket Spejderkammerat. Troppen skal have en større Øvelse med Troppen fra Kalundborg, Holbæk og Svinninge, og træner desuden til en Spejderfest, som skal afholdes i nær Fremtid.

Arnold Thomsen,
Tropsfører.

„His Master's Voice“

— Det førende Mærke —

Største Udvalg

I Grammophoner,
Plader
og Naale

Priserne paa
Grammophoner
atter nedsat
1. December

Forlang vort
Jule-Supplement,
der indeholder
en Række
glimrende
Optagelser

Skandinavisk Grammophon Akts.
FRIHAVNEN Ø.

Detailudsalg: Købmagergade 22, Telf. 11511

Ønsk disse 4 Bøger til Julen.

Peter Blundell: Banja Piraterne.

En fængslende Fortælling fra Borneo. Blundell er en værdig Konkurrent til Westerman. Bogen er forsynet med nogle glimrende Illustrationer. Kart. 2.75.

Kristjan Kjær: Kispus.

Overordentlig morsom Skolefortælling fra en dansk Provinsby om Eleverne i Realskolen. Illustreret. Kart. 2.75.

Stuart Martin: Den sunkne Skat.

En rigtig Sørpverroman fra Stillehavet. Bogens Helt er en ung Spøjspejder, der kommer ud for en Mængde spændende Oplevelse. Illustreret. Kart. 2.75.

Percy F. Westerman: Den flyvende Undervandsbaad.

En ypperlig Drengeskole. En af Westermans mest spændende og dog virkelighedstro Bøger. Illustreret. Kart. 2.75.

Forlang Gyldendals Illustrerede Katalog over Børne- og Ungdomsbøger hos en Boghandler.

G Y L D E N D A L

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nyhed!

*De skulde
forlange E. Jespersens
Forlags nye Katalog over
Tjallens Bøger for større
Drenge og Piger. De kunde
deres gratis hos deres
Boghandler.*

1. Kolding.

Søndag d. 25. Oktbr. afholdt Troppen
Patrulje-Konkurrence.

Konkurrencen bestod i:

1. Forhindringsløb,
2. Slutnings- og Iagttagelsesøvelse,
3. Kast med Redningsreb og
4. Stafet-Løb.

Alle Konkurrencerne blev gennemgaaet, undtagen Kast med Redningsreb. Denne Konkurrence afgøres paa næste Troppetur. Spændingen er stor mellem Patruljerne, thi 1. og 3. Patrulje staar

omtrent lige.

Søndag d. 8. Novbr. deltog Troppen i Lillebælt-Kolonnens Terrænøvelse ved Viuf med 35 Spejdere.

Troppen agter i Lighed med sidste Vinter hver 14. Dag at afholde Troppemøder fra 7½—9 Aften.

Troppen tæller nu 46 Spejdere, og Arbejdet gaar godt fremad.

Foranlediget af Redaktørens Lykønskning til Vedels Egne i Anledning af deres Troppens Overgang til anden Aargang skal jeg oplyse, at vort Tropp-

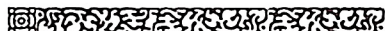
blad „Falketungen“ d. 1. Jan. 26 gaar ind i sin tredje Aargang. — Bladet er 8-sidet og udgaar hver Maaned; foruden Spejderne abonnerer ca. 75 Forældre og Bekendte paa Bladet. Bladet bærer sig udmærket og er til stor Gavn for Troppen, idet Forældrene derigenom faar ordentlig Besked om alle Ture og Møder, Troppen afholder.

Troppen agter som sædvanlig som Jule-god-turn at hjælpe Menighedsplejen med Uddeling af Julepakker.

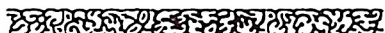
H. K.

Tandlæge
Bernhard Jernæs
 Konsultation 10—4
 Røntgeninstitutet
FREDERIKSBERGGADE 32
 Telefon Byen 3299

Til Damme
 og Bassiner haves store, meget smukke
 Guldflasker samt flere Arter billige Koldt-
 vandstisk, Særskilt Akvarieværrelse med
 mange sjældne Tropiske forefindes. —
 Stort Udvalg i Kanariehunner til Hæk.
 Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle- og Akvariehus
 Østerfarimagsgade 45 — Telefon Øbro 2550
 Forespørgsler — Svarporto

Spejdernes Lommebog 1926 er udkommet

I Lejren
 bør altid benyttes
WOLFF & ARVÉ's
 Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter
Faas hos alle Købmænd.

Cloëttas
Chocolade
faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

Hurup Ulveflokk.

Ulveflokket blev startet den 16. Januar 1925, og vi var kun 7 Ulveunger. Vi arbejdede ihærdigt, og efter en Maa-neds Forløb aflagde vi Ulveløft; der-efter tog vi 1., og nu for kort Tid si-den 2. Stjerne. Den første Maj opto-ges i Flokken 5 nye Ulve, og vi opret-tede 2. Bande. Denne har nu aflagt Ul-veløftet og taget 1. Stjerne.

I Pinsen havde vi en herlig Lejr ved det smukke Vitsund Strand. Søndagen efter holdt vi Opvisning paa Idrætsplad-sen sammen med Spejderne. Skt. Hans-aften stort Baal i Byens Nærhed. Vi lavede Kaffe til Forældrene og Paarø-rende, ca. 120 Kopper. Et Par Week-end Lejre har hjulpet godt. Ca. hver anden Søndag afholdes Øvelser og Ture i Omegnen.

Søndag den 4. Oktober gik 1. Bande 40 km.

A. Woestmann.
Flokkfører.

3. Absalon

bestaar af 3 Patruljer med 21 Spejdere. Den ene af Patruljerne er saa heldig at eje Patrulje-Lokale.

Vi havde Tropstur den 25. Oktober, og der blev udnævnt 5 2. Klasses Spej-dere og en Skovmand.

1. Patrulje bestaar af 6 Spejdere, og de er alle 2. Klasses Spejdere.

Poul Jensen.

Frederikssund Trop

afholdt Fredag den 13. November en vellykket og velbesøgt Fest. Efter et Mu-siknummer bød Tropsføreren velkommen, og efter endnu et Musiknummer opfør-tes som Indledning til Jamboreefilmen en Dramatisering af de første Kapit-ler i Gunnar Jørgensens Bog: „Da Svend blev Spejder“. Derefter fremvistes Jam-boreefilmen med Orkesterledsagelse. Ap-parat og Mandskab fra Richter bevir-kede, at Billederne blev ualmindelig klare og skarpe. Efter Filmen talte Tropsfø-reren om Jamboreens Betydning og for-talte, at det var Spejderne selv, der havde ordnet det hele.

Festen sluttede med Bal. Kl. 11 var der Kotillon. En af Ulvene klædt som St. Georg kom ridende ind i Salen paa en rigtig Hest, hvis Skaberak var be-sat med Spejdermedaljer. Det gjorde stor Lykke, og Hesten var saa veldresseret, at den blev staaende midt i Salen under hele Kotillodansen, hvorefter den red en Tur rundt og ud.

Skræp.

Frederikssund-Ulvene

Redaktøren af Ulvesiden spørger, om der findes Ulveflokke udenfor Køben-havn.

Ja — i Frederikssund Trop er der en Ulveflokk paa 20 (tyve) Ulve, som ledes af Lærer Salling i Overensstem-melse med det engelske Ulvesystem. Ind-til for nylig holdt Flokken Udrykning hver Lørdag Eftermiddag, nu holdes Mø-de Fredag og Lørdag for henholdsvis store og smaa Ulve. En Standlejr tæn-kes afholdt i Sommerferien.

Skræp.

Jule-Good-Turn.

KONDITOR

Henning Klentz. — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

En Tak.

Til Det danske Spejderkorps!

I Anledning af Modtagelsen af et Bølg, stort 7.152 Kr. 75 Øre, som udgør Overskude af de af Korpset arrangerede saa smukke og særprægede Baal-aftener i Jægersørg Dyrehave, beder man Korpset modtage en hjertelig Tak for den varme Interesse, Korpset her ved har vist Indsamlingen, og for det store udmærkede Arbejde, som det har nedlagt i det omfattende Arrangement ved disse smukke Fester, der har givet et saa udmærket Resultat — en Tak, som *bedes brugt videre* til alle de mange af Korpsets Medlemmer, der paa forskellig Maade har ydet deres Bistand ved Sagens Gennemførelse.

Med Højagtelse

I Taknemmelighed

For Nationalmuseet:

Macheprang.

For Nationalmuseumsfondet:

N. Bohr. Louw.

Gratis
Prisliste Nr. 2 1925.

C. J. Larsen

en gros **Frimærkehandel** en detail

Østervraa, Danmark

Import og Eksport

Bankkonto: A/S Søby Bank, Østervraa Afdeling

Festkonto: Nr. 10063

Telegramadresse: Frimærkehandlen

Telefon: Østervraa 23

FOTO-ARTIKLER

*Enhver Spejder bør have
et Kamera*

Største Udvalg Gratis Vejledning

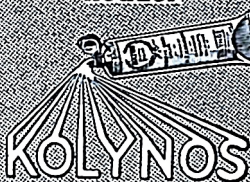
A. LYKKEBERG
Østergade 37 Telf. 10769

Forlang udtrykkelig

**ASP
CYKLE-
LYS.**

Stemplet ASP i Lyset
Det eneste rigtige
Cykkellys der findes

**Amerikas bedste
Tandpasta
hedder**

Gratis Prøvetube tilsendes fra Hoveddepotet
A. Slagelse, Slagelse 8, København K.

SPEJDERE

Besøg

Juleudstillingen

DANSKE DRENGES BOGHANDEL

40, Skindergade. Telf. 13.235. Hjøbenhavn K.

Abonnér

paa

Spejdernes

Magasin

A/S KAFFESURROGATFABRIKEN SKANDIA

**HELLESENS
VII-20**

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

**Støt vore
Annoncører**

Husk**Husk****Lommebog for Skoleelever**

Pris 1 Kr. 85 Øre

V. RICHTERS FORLAG

Husk**Husk**

ØNSKER DE

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat

eller ring til Telefon 8548 & 14748

**Bedste Julegave til Spejdere!
SPEJDERNES HAANDBOG**

180 Sider, 70 Ill. 4000 Eksemp. solgt i Løbet af 1 Aar. Kr. 1.50

Faas i alle
BogladerJulekort fra
1 Øre

Fr. Palm Greisen - Silkegade 4

Telefon Central 4619 og Byen 7018

Bøger — Bogtrykkeri — Papir

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!Du støtter dit Land ved altid at forlange
danske Varer. Køb derfor altid**DANSK FODTØJ**Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Af Jamboree Minde-Albumet(udgivet af DET DANSKE SPEJDERKORPS under Redaktion af SVEN V. KNUDSEN)
findes endnu et begrænset Antal. Forlang det forevist hos Deres Boghandler eller i Depoterne.

Dette enestaaende Billedværk med de mange smukke Illustrationer er en uvurderlig Hjælp for Hukommelsen, naar vi i kommende Aar vil mindes de straalende Jamboreedage og alle vore udenlandske Væbner, som deltog i Jamboreen. En mere kærkommen Julegave til en Spejder eller smukkere Erindring til Sommerens Kvarterværter kan ikke tænkes. **Prisen er Kr. 10,00**
Bed Deres Boghandler reservere Dem et Eksempel straks, da Albumet, der sælges i nummer. Eksemplarer, ikke genoptrykkes.

Victor Schrøders Forlag, B.T.-Centralen, København B.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Støt
vore Annoncører

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
nær De kober Sæbel
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt!

Køb hos de Averterende.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyro“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

Køb „Nordisk Spejdersport“

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL
63, Frederiksborgvej 63. Søborg
NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

Averter i „Spejdernes Magasin“

Spis:

Skal ikke

koges.

Velsma-

gende

og

nærende.

